COPIE DIN DOS. Nr.6.

40001 vol. 94

RASPUNSUL LUI I.ANTONESCU DAT LA SCRISORILE LUI BRATIANU.

csj-cg

P213/94

Domnule Brătianu,

Am lăsat fără răspuns scrisorile D-voastră anterioare.

Am făcut-o din înțelepciune,fiindcă urmăream unirea şi nu vrajba.

Puteam să vă răspund,aducînd la bara justiției pe toț vinovații de catastrofa morală şi politică a țării,printre care sînteți în primul rînd şi Dvoastră.

Nația o doreşte şi o aşteaptă de la mine.

Nu am făcut-o totuşi, fiindcă nu am vroit să ațîț şi mai mult spiritele şi mai ales, nu am vroit să dau un spectaco care ar fi fost speculat de inamicii noştri.

Am lăsat ziua acestor răfuieli, pentru mai tîrziu.

Abuzați însă de răbdarea, de tăcerea şi de înțelepciunea mea şi, rînd pe rînd, la scurte intervale de timp, îmi trimiteți, cînd D-voastră, cînd Dl.Maniu, avertismente,sfaturi şi acuzațiuni.

In virtutea cărui drept ?

Ce reprezentați în această țară, D-voastră toți foştii oameni politici, în afară de interesele D-voastră egoiste şi un trecut politic total compromis şi dureros ?

Uitați, Domnule Brătianu, că eu sînt omul muncii mele şi martirul greşelilor acelora cari au primit în 1918 România Mare şi au dus-o după 22 de ani de conducere, în prăpastia de unde am luat-o eu în 194o, pe cînd D-voastră sînteți unul din profitorii şi dărîmătorii unei moşteniri mari.

In mai puțin de un sfert de secol, fiecare în parte şi toți la un loc, ați prăbuşit lupta, sacrificiile şi suferințele duse şi îndurate, 2o de secole, de poporul nostru,pentru a face unitatea sa politică.

Orice apărare încercați şi orice diversiune faceți D-voastră, conducătorii politici de ieri, purtați pe umeri această răspundere. D-voastră liberalii mai mult ca alții fiindcă, şi din opoziție şi de la guvern, prin acțiunea d-voastră de dirijare şi de îndrumare a vieții noastre politice,

./.

economice, morale şi spirituale, exercitate direct şi indirect, de pe băncile ministeriale, din birourile băncilor şi din culisele politice, aţi dus ţara la catastrofa din 1940.

Staţi faţă în faţă cu conştiinţa D-voastră, depănaţi cu corectitudine, pas cu pas, atît actele D-voastră, cît şi pe ale acelora cu cari, rînd pe rînd, v-aţi întovărăşit şi v-aţi acuzat, în faţa naţiei dezolate, scandalizate şi înmărmurite; răsfoiţi toată colecţia ziarelor din ultimii 40 de ani, începînd cu Universul şi terminînd cu Viitorul şi cu ziarele jidoveşti pe care se sprijinea naţionalistul Dl.Maniu şi vă veţi reaminti : cine sînteţi d-voastră şi dumnealui; cîte păcate aţi făcut; cum v-aţi calificat singuri şi cum v-a calificat naţia; cîte răspunderi aveţi.

Pentru a vă uşura munca,vă reamintesc, domnule Brătianu, că împreună cu dl.Maniu, v-aţi acuzaţi public şi zilnic în presă, în întruniri, în parlament de : "incapacitate"; "tîlhării"; "falsificări" şi "furturi de urne" în alegeri; demonstraţii ridicole, cu plată, "şi pe socoteala statului", în Bucureşti pentru obţinerea puterii; "demisii în alb"; "bătăi şi omoruri"; "călcarea legilor şi constituţiei"; "luări de comisioane"; la toate furniturile statului; "traficările de influenţă" practicate de partizanii, deputaţii, miniştrii şi preşedinţii corpurilor d-voastră leguitoare; "scandalurile cu contingentările", cu "grîul britanic"; modul cum aţi făcut reforma agrară şi cum "aţi profitat de ea"; "risipa avutului public"; "concesionările oneroase ale bunurilor statului"; "demagogie"; incorectitudine civică, provocată de faptul că atunci cînd eraţi în opoziţie, dirijaţi ocult statul, în profitul intereselor d-voastră şi ale jidanilor din ale căror consilii de administraţie, mari şi mici, făceaţi parte, iar de pe fotoliile ministeriale încurajaţi şi favorizaţi,acopereaţi şi muşamalizaţi, afacerile lor şi ale D-voastră în detrimentul statului.

Adăogaţi, la acest bogat şi concludent stat de serviciu al partizanilor şi al adversarilor d-voastră de ieri, cu cari, ca întotdeauna cînd vă găsiţi în opoziţie sînteţi azi prieteni:

- cazurile pe care Naţia le ţine numai în adormire, ale domnilor Tătărăscu, Bursan, Boilă, Aristide Blank şi afacerea Skoda;

./.

- ruinarea poporului prin dobînzile oneroase cari au prăbuşit economiile, avutul şi munca tuturor, de la ţăran pînă la marele proprietar, de la micul pînă la marele negustor romîn;

- ravagiile făcute de conversiune şi de concesionarea bunurilor statului, pe care am început să le răscumpăr eu ;

- împrumuturile externe, oneroase şi umilitoare;

- introducerea controlului străin, la Banca Naţională şi Căile Ferate, comisioanele scandaloase şi, veţi avea,d-le Brătianu, imaginea unui trecut tragic, pe care l-am plătit atît de scump şi pe care Naţia întreagă o are permanent în faţa ochilor săi.

Totuşi, domnule Brătianu, cu toţii credeţi că toate acestea au fost uitate şi, cu perfidia politicianistă de altădată - de totdeauna - atît de bine cunoscută, vă aşezaţi cu cinism pe acest trecut, şi, de la celdintîi dintre d-voastră, pînă la cel din urmă, încercaţi să acuzaţi şi să sabotaţi pe sub mînă, opera de îndreptare şi consolidare la care s-a antrenat toată Naţia şi să tăiaţi elanul unui om, care nu a avut, nu are şi nu va avea, nici moşii, nici vii, nici pivniţi de desfacere, nici bani depuşi, nici industrii, nici consilii de administraţie, nici safe-uri, în ţară şi străinătate, nici cupoane de tăiat, nici timp de pierdut la club şi, care nu şi-a pricopsit nici cumnaţii, nici nepoţii, nici prietenii, nici partizanii, nici adversarii.

Chiar dacă am greşit, greşesc s-au voi greşi, nu pot fi acuzat, domnule Brătianu, de nici unul dintre d-voastră, cari fiţi încredinţaţi, sînteţi înfieraţi şi puşi chiar de generaţia actuală pe banca acuzaţilor.

Dacă, va fi să fiu adus şi eu pe această bancă,pentru că fac tot ceea ce un om putea să facă, nu numai pentru a salva un neam de la dezunire şi de la prăbuşire, dar şi pentru a-l întregi şi a-i asigura o viaţă nouă, în onoare şi în muncă atunci, în nici un caz nu veţi fi d-voastră acuzatorii şi,în nici un caz nu voi fi pus alături de d-voastră şi acuzat de aceleaşi greşeli ca d-voastră.

Fac această afirmare, nu pentru că mă simt vinovat cu ceva faţă de ţară, dar pentru că ştiu ce au suferit, din antichitate şi pînă azi, de la Socrate şi Demostene pînă la Clemenceau, atîţia nenumăraţi, mici şi mari, oameni care şi-au

./.

servit poporul cu credinţă, cu devotament şi cu folos şi,mai ales pentru că nu am uitat că la Iaşi, în tragica primăvară din 1918 şi chiar la Bucureşti după,unire, s-a cerut trimiterea în judecată şi condamnarea fratelui d-voastră, atît pentru că făcuse războiul,cît şi pentru dezmăţul creiat de nepriceperea d-voastră a tuturor, chiar de către aceia cari : ceruseră intrarea în luptă, care îl acuzaseră în 1914-1915 de lunga şi dezmăţata perioadă de neutralitate, cari au aplaudat cu frenezie intrarea în război şi cari, ca culme a cinismului lor, erau ei însăşi vinovaţi de modul cum fusese administrată şi ruinată ţara.

Eu şi mulţi alţii încă în viaţă, nu am uitat ridicolul acestei îndrăzneli pe care istoria l-a înregistrat.

Oricum ar fi însă, eu nu voi putea fi acuzat de dvs. şi nici pe aceiaşi bană cu dvs.,pentru că nu sînt nici profitorul meritelor predecesorilor mei şi nici şeful unei bande de corbi odioşi, care au ajuns la conducere prin "minciună", "promisiuni", "furt de urne" sau prin "sprijin ocult masonic şi iudaic" ci, sînt omul adus de un trecut onest şi de voinţa unanimă a unei naţii care, pentru a se salva, a făcut apel la mine, iar nu la dvs.sau la dl.Maniu şi nici la domnii care stau în jurul dvs.şi cu care aţi făcut şi faceţi sistem.

Niciodată, pentru a fi salvată, Naţiunea, Armata şi corpurile constituite, nu am indicat numele dvs. sau al d-lui Maniu, în ultimii ani ai tragicei guvernări, care s-a sfîrşit la 6 septembrie 194o.

D-voastră,v-aţi strecurat şi v-aţi alăturat acestei mulţimi, cu discreţia impusă de instinctul răspunderii pe care o aveţi şi a dorinţei legitime de a vă salva, şi nu aţi făcut nici un gest pentru a vă valorifica drepturile la conducere, cînd această mulţime spulbera un regim care era de fapt al dvs.şi cînd acla un om nou, care eram eu.

Fiţi încredinţat, domnule Brătianu, că vă reamintesc toate cele de mai sus, cu durerea omului care constată că nu aţi învăţat nimic din tragedia care era să prăbuşească, în 194o şi 1941, total şi definitiv, un neam întreg nevinovat,

./.

tragedie la care au contribuit în cea mai largă măsură oamenii care au guvernat-o ultimii 4o-5o ani.

O fac :

- pentru că nu aţi înţeles nobleţea cu care am tratat intervenţiile dvs.anterioare;

- pentru că încercaţi să vă creiaţi, prin aceste intervenţii,drepturi pe cari nu le aveţi şi situaţii pe cari le-aţi pierdut total şi de mult, prin greşelile dvs.de neiertat şi prin unanima voinţă a poporului şi;

- pentru a fixa, o dată pentru totdeauna, poziţiile pe care stăm, fiecare dintre noi, faţă de conştiinţa noastră, de popor şi de istorie.

După această punere la punct de principiu, vă răspund punct cu punct, la acuzările dvs.din ultima scrisoare.

Răspund, nu pentru d-vs. fiindcă ştiu sigur că, nici dvs.nu credeţi în ceea ce afirmaţi şi nu aţi face dacă aţi avea conducerea, ceea ce îmi cereţi mie să fac.

Răspund prin urmare, numai pentru a clarifica, o dată pentru totdeauna, poziţiile pe care stăm fiecare din noi.

1) <u>Afirmaţi, domnule Brătianu, că"sîntem în preajma iernei, ameninţaţi de foame şi de frig, pentru populaţia ţării"</u>

Este o îndrăzneală.

Vă doare de abia acum, ca întotdeauna cînd sînteţi în opoziţie, lipsurile poporului ?

Dar de ce, de 7o de ani de cînd guvernaţi direct şi indirect această ţară, nu aţi dat poporului o altă îndrumare, o altă stare, l-aţi exploatat şi l-aţi lăsat, la ţară şi la oraşe, în halul de mizerie şi sărăcie în care se zbate ?

Afirm şi dovedesc cu cifre, domnule Brătianu, că nu aţi făcut dvs.în 7o de ani, ceea ce am făcut eu în doi ani, pentru hrana ţăranului şi a săracului, pentru copiii lor, pentru uşurarea vieţii lor, pentru răsplata muncii lor, pentru ridicarea satelor lor, pentru şcoala şi biserica lor, pentru înlesnirea circulaţiei bunurilor lor (şosele şi căi ferate).

Conformîndu-vă procedeelor politicianiste, pe care le practicaţi în trecut, după cîteva luni de opoziţie, agitaţi azi spectrul "foamei" şi al "morţii de frig" a bietului popor.

Aţi mai făcut acelaşi lucru şi în toamna trecută şi nimeni n-a murit de foame.

./.

V-aţi uitat în pivniţele şi în cămările dvs.,ale familiei şi ale partizanilor dvs.,cînd aţi făcut şi faceţi această profeţie ?

Puteţi nega că, cu toată profeţia dvs.alarmantă şi defetistă din 194o şi 1941, nu a fost, în general, în ţară o abundenţă mult mai mare ca în toate ţările din Europa, cu toată vremea agricolă neprielnică şi cu toată dezorganizarea pe care o aduce ca o consecinţă, catastrofa economică - rezultat al catastrofei graniţelor - exodul, cutremurul, rebeliunea şi războiul ?

Aţi fost în pieţele capitalei şi ale tuturor oraşelor, ca să vedeţi abundenţa care este astăzi, cu tot acest an de groaznică secetă ?

Ştiţi ce se petrece în jurul nostru în toată Europa din acest punct de vedere ?

Aţi vorbit cu străinii şi cu românii care călătoresc ?

Desigur că aţi vorbit, desigur că ştiţi domnule Brătianu, dar patima, invidia şi neputinţa dvs. de a realiza şi obiceiul dvs. de a ponegri, de a micşora sau de a nu recunoaşte nimic din realizările altora, au făcut din dvs. ca şi din toţi partizanii dvs., oameni cari cred că prin îndrăzneală pot răsturna realităţile şi cu cinism, pot murdări şi devaloriza o muncă.

Un diplomat al unui stat neutru, venit de curînd în ţară, a afirmat prof.dr.Teodorescu că nu mai un "nebun" se poate plînge de stările de la noi, cînd se ştie ce se petrece peste tot în lume. (1)

Nu fac nici o comparaţie, dar vă întreb: cum puteţi face dvs.afirmaţiuni, atunci cînd nu cunoaşteţi nici chiar cît străinii,realităţile - toate realităţile - deşi ştiţi, ce sforţări supraomeneşti se fac, pentru a face faţă unor greutăţi nemaipomenite.

D-voastră,aţi avut ani "graşi" de belşug şi de pace şi v-aţi bătut joc de ei.

Eu, am moştenit o catastrofă,am avut anii şi condiţiile cele mai potrivnice şi am făcut totuşi faţă situaţiei.

---

(1) In Grecia,preţurile alimentelor cari aproape nu se mai găsesc,au crescut de 6oo-8oo ori; un ou costă 16.ooo drahme, carnea 17.ooo drahme kg.!! etc.; cantitatea de hîrtie monedă a crescut de 9 ori.

./.

Opera pe care dvs. încercaţi s-o stropiţi cu noroi, este admirată şi apreciată de toţi străinii, chiar şi de duşmani.

Au fost lipsuri şi în iarna trecută.

Au fost şi în timpuri normale lipsuri în anumite regiuni; dovadă, continuele agitaţii ale Moţilor, ale muncitorilor şi ale minerilor din Valea Jiului şi din alte regiuni industriale, pe cari, o memorie poate voit obosită, vă face să le uitaţi.

Acum ei sînt, spre nemulţumirea dvs. şi a jidanilor de la Londra, liniştiţi.

Nici jandarmi şi nici unităţi militare nu stau concentrate cu arma la picior în mijlocul lor, cum stăteau permanent pe timpul dvs. şi al dlui Maniu şi nici nu trag să-i liniştească, după cum s-a procedat sub dvs. şi sub dl.Maniu.

Care să fie cauza ?

V-aţi întrebat, domnule Brătianu ?

Au fost lipsuri în iarna trecută; sînt şi vor fi desigur şi la iarnă lipsuri, dar vor fi şi ele atît de grave şi sînt eu vinovat de ele ?

Puteţi, în faţa conştiinţei dvs., să afirmaţi că am dormit, că nu fac totul pentru a răspunde situaţiei ?

Un sfert de ţară a fost cotropită; căile ferate au fost dezorganizate ; populaţia am găsit-o în agitaţie, dezorientată, dezbinată, demoralizată, tineretul anarhizat; am trecut printr.un cutremur catastrofal; inundaţiile şi secetele cele mai mari, mi-au creiat condiţii de munca cîmpului, cum n-au fost niciodată; am avut în 1940 şi 1941, 400.000 de refugiaţi, mii de copii, de preoţi, de funcţionari, de adăpostit şi de plasat; în ajunul unei ierni cumplite, a trebuti să refac clădirile publice, cazărmile, şcolile, bisericile dărîmate de cutremur, am găsit drumurile stricate şi aparatul de stat anarhizat, înrăit, în mare parte compus din oamenii fără instrucţie, (1) generală sau specială, vechi bătăuşi electorali, politicianizaţi, rău plătiţi ; armata dezorganizată, dezonorată, dezorientată şi pe punctul de a se clătina ca disciplină; eram, pînă la intrarea în război, sub ameninţarea continuă bolşevică, etc.

---

(1) Am găsit în administraţiile principale, din 34.000 de funcţionari, 17.000 avînd numai 4 clase primare.

./.

Toate acestea s-au petrecut în 2 ani cu o repeziciune ameţitoare şi toate au fost rînduite, dominate, repuse în ordine, îndrumate pe calea unirii, a cinstei, a creaţiunei, a onoarei, a încrederii.

Toate acestea, au fost făcute de cîţiva oameni pe care nu i-am cunoscut înainte, cu cari nu am avut legături politice s-au de prietenie, cari nu sînt prizonierii şi tributarii nimănui; cari s-au sacrificat, cari nu au nici profit şi nici odihnă, cari nu au partizani de satisfăcut, de plasat, de ghiftuit; cari nu taie cupoane, nu se ţin de mese şi de cinematografe, trăiesc modest şi mănînc ca şi cei de jos, nu ca acei cari, deşi nu mai au loc în hainele lor, agită totuşi spectrul foametei pentru popor.

Nu va muri, domnule Brătianu, de "foame"şi de "frig" poporul nici la iarnă, după cum nu a murit nici în iarna trecută cînd încercaţi să-l agitaţi de după paravan, cu aceiaşi perspectivă.

Vă tăiaţi singur craca de sub picioare, domnule Brătianu, cu aceste agitaţii.

Orice nouă mişcare socială, pe orice temă, va nărui definitiv şi total, tot ceea ce dvs.,cei bogaţi aţi agonisit. Va fi moartea dvs.

V-am scăpat o dată.

Nu voi mai putea să vă scap a doua oară, dacă scap ordinea şi liniştea din mînă.

Această elementară prudenţă, ar trebui să vă îndemne pe toţi să staţi alături de mine, în aceste grele clipe şi să puneţi umărul la muncă împreună cu mine, cari, prin muncă, prin sfaturi, prin exemplul unirii, să antrenăm la linişte, la muncă, la răbdare, la înţelegere, masele.

Dacă nu avem pîine şi mălai îndeajuns, puteţi să afirmaţi cu mîna pe cruce, că situaţia se datoreşte exportului,nepriceperii,trîndăviei, neprevederii, dezmăţului, risipei sau căpătuirei ?

Nu, domnule Brătianu.

Nu puteţi să o faceţi, pentru că ştiţi prea bine că nu am exportat nici ceea ce eram obligat să export şi că s-a făcut tot ce omeneşte era cu putinţă, pentru a se asigura producţia solului nostru, s-a făcut mai mult ca oricînd.

./.

Atunci de ce acuzaţi ?

De ce nu vă daţi seama că, în greutăţile actuale şi în starea de sensibilitate în care a ajuns poporul, locul dvs., - al acelora care trage sfori politice şi economice - este alături de mine ci nu în tabăra care încearcă din duşmănie să anihileze şi să saboteze sforţările pe cari le fac, pentru învingerea greutăţilor şi pentru salvarea ţării.

Dar şi aceasta este o atitudine pe care ţara sănătoasă, ţara onestă, ţara în imensa ei majoritate, o cunoaşte şi o califică după cum merită.

Mai agitaţi şi spectrul frigului.

Aţi îngheţat iarna trecută ?

Si din acest capitol faceţi demagogie. Stiţi ce s-a petrecut din acest punct de vedere în ţări cu alte posibilităţi şi cu altă organizare decît a noastră : la Berlin, la Paris, la Viena, în Elveţia,în toată Franţa şi Germania, în toată Europa. In schimb uitaţi ce a fost la noi.

Cu toată dezorganizarea pe care v-am reamintit-o, dar pe care nu eu am provocat-o, am făcut faţă şi în iarna 1940-1941 şi 1941-1942 la toate greutăţile de combustibil.

Nu a fost şcoală, instituţie publică, cazarmă, care să nu fi fost încălzită.

Comparativ cu greutăţile de faţă, efortul este remarcabil şi el depăşeşte tot ce s-a făcut mai înainte,chiar în timpuri de pace.

Toate autorităţile, toate şcolile, toate cantinele, şi au fost cîteva mii înfiinţate într-un an, sînt de pe acum aprovizionate şi cu lemne şi cu alimente.

Aşa era, domnule Brătianu, cazul în 1916, 1918 şi 1919 cînd guvernaţi dvs.şi cînd pădurile nu erau distruse, de dezmăţul demagogic în care s-a zbătut ţara după război ?

An fost atunci şcolile, cazărmile, spitalele, autorităţile, la Bucureşti sau la Iaşi, încălzite ?

Nu este imprudent să atacaţi şi această problemă cînd generaţia care a suferit de incuria şi de incapacitatea dvs. de a domina evenimentele de atunci, trăeşte încă ?

Fiţi sigur, domnule Brătianu, că nu va muri nimeni de frig şi mai ales nu veţi muri dvs.

./.

Pînă astăzi aprovizionarea cu lemne a trecut de 60% din necesar (1), iar în depozitele capitalei, nu mai pentru săraci se găsesc 5.000 vagoane lemne, cari vor fi sporite la 10.000.

Am luat măsuri, ca distribuţia petrolului de încălzit să se facă automat, la mai multe centre de distribuţie de cît în anul trecut şi chiar la domiciliu.

Conducta, prin care se va aduce gazul de sonde la Bucureşti, este în lucru.

Am introdus gazul metan pentru iarna viitoare la Sibiu, Făgăraş, Braşov.

Am amenajat în capitală, posibilitatea de a se depozita 1.000 vagoane de alimente pentru iarnă, ca ştoc de rezervă. In aceste depozite, a început să se depună cantităţi apreciabile de brînză, peşte sărat, zarzavat conservat, miere, unt (2), ouă, marmeladă în cantităţi mari, etc.

In anul trecut, primăria nu putea depozita nimic, fiindcă nimeni, în cei 70 de ani ai guvernărilor democratice, nu a avut simţul prevederii. Totuşi deabia astăzi pe aceste timpuri grele, îndrăzniţi să purtaţi grijă de populaţia săracă a capitalei ?

Paralel cu acţiunea de aprovizionare, am pus ordine şi în transporturi.

Am început în vara aceasta şi voi termina, foarte curînd împietruirea şoselelor de acces în capitală, pe cari dvs. şi ceilalţi democraţi, grijulii nu mai în opoziţie de necazurile sărmanului popor, nu aţi fost în stare de împietruiţi în 70 de ani.

Din cauza acestei incurii şi a lipsei depozitelor, capitala era în toate iernile, mai ales cînd zăpada era mare, într-o suferinţă.

Căile ferate dispun astăzi, datorită reparaţiilor masive din ultimul timp, de circa 2.400 locomotive în circulaţie, faţă de 1.700 cîte erau în circulaţie în 1939.

Ele transportă zilnic, 6.000 de vagoane, adică mai mult decît transportau în 1939, cînd ţara era întregită.

---

1) Vagoane de lemne transportate pînă la 11.X.1942: în ţară - 270.236 vagoane, adică cu 61.172 mai mult decît se transportase pînă la 11.X.1941. In Bucureşti - 68.752 vagoane, adică cu 24.690 mai mult decît se transportase pînă la 8.X.1941.

2) Am pînă acum 40 vagoane, cantitate ce nu a existat niciodată în Bucureşti.

Iată, domnule Brptianu, realitatea-.

Ea este constatată, recunoscută, şi lăudată de străini şi de toţi oamenii cumsecade şi nepătimaşi din această ţară; ea este mai presus de toate recunoscută de popor.

Astfel stînd lucrurile, sînt îndreptăţit să vă întreb : aveţi dvs. şi în această privinţă, autoritatea morală să-mi aruncaţi cu piatra ?

Aţi uitat cum aţi pregătit şi cum aţi dus războiul trecut, în care aţi intrat după una din cele mai îmbelşugate perioade economice pe care le-a trăit Neamul Românesc ?

Aţi uitat în ce hal, ca instrucţie, ca îmbrăcăminte, ca dotare, ca organizare şi ca prevedere sanitară a fost Armata cu care am trecut Dunărea în 1913 ?

Aţi uitat cît era de lipsită - deşi aţi avut 2 ani de neutralitate - armata cu care aţi intrat în război din 1916 ?

Comparaţi-o cu aceia cu care am trecut eu Prutul în 1941, la 5 luni după groaznica rebeliune şi la lo luni după o şi mai groaznică catastrofă naţională.

Aţi uitat, cîţi au murit de foame înMoldova, cîţi au murit de frig la Iaşi în spitale, cîţi au murit de boli şi de tifos exantematic, lipsei de nutriţie şi de higienă, a frigului şi a dezorganizării ?

Ignoraţi poate, că rapoartele generalilor Berthelot şi Greenley - aflate şi în arhiva statului - către guvernele lor, au aşezat pe fruntea dvs.pentru vecie pecetea incuriei şi a incapacităţii ?

Aţi uitat cum era îmbrăcat soldatul ?

Aţi uitat că el pleca la atac fără armă, cu pantalonii rupţi la spate, fără ciorapi, cu degetele ieşite din bocanc, fără mănuşi, fără căciuli, fără cămaşă şi fără flanelă ?

Aţi uitat că armata era hrănită cu gărgăriţe şi cu tărîţe; aţi uitat cîţi au murit de scorbut şi de pelagră ; aţi uitat că şi regele ţării stătea în frig şi de pe masa lui lipsea alimentele; aţi uitat catastrofala oprire a circulaţiei din cauza blocării căilor ferate şi a drumurilor; aţi uitat spectacolul vagoanelor sparte, devastate şi răsturnate cu roţile în sus, în lungul liniilor ferate şi halul de murdărie şi degradare în care au fost ţinute, multă vreme şi după război, treburile în circulaţie ; aţi uitat că de la Iaşi la Bucureşti se făcea în

iarna anului 1918 uneori 3 şi 5 zile, chiar cu trenurile oficiale (1); aţi uitat că atunci nimeni nu plătea, toţi intrau şi ieşeau din vagoane pe geamurile sparte; aţi uitat cîţi călătoreau pe acoperişuri şi pe tampoane şi cîţi au murit şi cîţi au degerat din această cauză; aţi uitat că trenurile erau devastate, neîncălzite, pline de murdărie şi de insecte, etc.,etc. ?

Aţi uitat ce a păţit populaţia din Moldova de la ruşi, aceia din Dobrogea de la bulgari şi aceia din Oltenia şi Muntenia de la ocupanţi ?

Aţi uitat toate lipsurile în care ne zbăteam toţi ?

Aţi uitat că aţi retras "pentru a-i salva", toţi copiii de la 17 ani, în Moldova, unde au fost părăsiţi, şi fără nici o organizare şi nici o îngrijire, au fost puşi să sape la tranşee şi lăsaţi să moară de frig, de foame, de tifos exantematic şi de lipsă de adăpost?

Ei, nu au uitat-o domnule Brătianu.

Marea lor majoritate sînt luptătorii de azi, cari compară şi vă judecă.

Aţi uitat cîţi prizonieri au murit de foame, de frig şi de boli în lagărele dinMoldova ?

Aţi uitat umilinţele, violurile şi devastările făcute de ruşi în Moldova şi Dobrogea ?

Aţi uitat că aliaţii aduşi de dvs.să ne apere, luau copiii noştri în lance, în trecerea lor prin sate, violau femeile şi fetele, maltratau soldaţii şi ofiţerii noştri, băteau din picior şi insultau autorităţile împingînd această odioasă procedare pînă la treptele tronului ?

Aţi uitat, desigur, că în teribila iarnă de la Iaşi, regina ţării, pentru a salva viaţa răniţilor din spitale, a fost nevoită, după ce făcuse mai multe cereri scrise fără rezultat, să meargă personal la faimosul general de tristă memorie Sacharoff, să ceară să-i dea două cisterne de păcură, din propria noastră păcură, pentru spitalele Spiridoniei ?

Aţi uitat ruina financiară în care ne zbăteam şi aţi uitat că încasările statului şi toată viaţa economică şi industrială era într-atît de paralizată, dezorganizată şi distrusă, încît în primăvara anului 1918 a trebuit să împrumutăm 10 milioane de la legaţia Franţei pentru a face faţă plăţilor ?

1) Astăzi ele circulă ca nicăieri în Europa,cu exactitate matematică, cu toate transporturile militare române şi germane,la care au fost chemate să facă faţă.

./.

Stiţi cum merge astăzi încasările, şi cu toaţe acestea îndrăzniţi să faceţi prevestirile pe care le faceţi ?

Indrăzneala este cu atît mai mare cu cît, pe cînd le faceţi, aveţi în faţa dvs.situaţia societăţii "Letea".

O am şi eu.

V-o alătur totuşi, pentru ca să o examinaţi, să reflectaţi şi să vă judecaţi.

Aţi uitat ce s-a petrecut în timpul trecutului război, care poartă pecetea nepregătirii cu care aţi intrat în el şi a haosului pe care l-aţi creiat, datorită neputinţei dovedită de a organiza un stat, de a conduce o acţiune grea şi de a face faţă la catastrofe ?

Aţi uitat că după război nu se mai găsea o vacă în multe sate şi a trebuit să importăm chiar fîn şi America ?

Numai războiul adusese, domnule Brătianu, toată această catastrofală dezorganizare ?

Poate cineva afirma că dvs. nu aveaţi nici o vină ?

2 Aţi uitat dispreţul pe care vi-l arătau toţi, ura care se ridica din această cauză împotriva dvs. din armată, de la sate, din oraşe etc.?

Aţi uitat că ţara vocifera şi se cerea trimiterea dvs. în judecată chiar de către partizanii dvs. ?

Aţi uitat, că pe o iarnă cumplită, trataţi evacuarea ţării, a guvernului şi a armatei în fundul Rusiei ?

Aţi uitat în fine, că pentru a potoli patimile aţi evacuat parlamentul şi aţi dat ultimele devize disponibile, acelora dintre partizanii şi adversarii mai colţoşi,pentru a-i îndepărta, trimiţîndu-i sub fel de fel de pretexte, la Kerson, în Anglia, în Franţa şi în America.

Aşa a ajuns, dl.dr.Angelescu cu toată familia sa,pe socoteala statului, tocmai la Washington, iar alţii la Tokio.

Cînd, trecutul acesta tragic nu este tocmai depărtat şi cînd eraţi, pe acele timpuri, factor economic determinant în guvernul fraţilor dvs., cred, că cele mai elementar simţ de onestitate v-ar impune, domnule Brătianu,să vă reamintiţi toate acestea, înainte de a vă lua singur dreptul de a critica felul cum se conduce astăzi ţara şi de a arăta ca dezastruoasă, o situaţie care nu poate suferi, din nici un punct de vedere, comparaţie cu aceia de care - împreună cu toate rudele, cu tot partidul şi cu tot sistemul dvs.de economie zisă liberală - sînteţi atît de răspunzător.

./.

Un elementar simţ al realităţilor, ar fi trebuit să vă impună comparaţia stărilor de atunci cu stările de astăzi, şi după aceia, să vă întrebaţi dacă este moral, corect şi omenesc să mă acuzaţi, cînd cunoaşteţi moştenirea pe care aţi lăsat-i şi pe care am primit-o; ştiţi cine sînt vinovaţi de ea, aţi văzut prin cîte greutăţi am trecut; ştiţi că am venit la conducere, în timpurile cele mai grele şi mai periculoase pentru stat şi pentru conducător; şi mai presus de toate, ştiţi că am administrat şi administrez ţara fără partid şi partizani, fără organizaţii bancare, ajutat de un singur om, domnul Mihail Antonescu şi sabotat pe sub mînă de toţi jidanii, de toţi profitorii vechiului regim şi de toată finanţa şi industria, patronate, pe faţă şi din umbră de dvs.

Cu toate acestea, cu toată furtuna în care m-am zbătut şi cu toate greutăţile pe care le-am întîmpinat peste tot - atît în afară din cauza desconsiderării şi dispreţului care apăsau asupra neamului, datorită greşelilor conducătorilor din ultimii 2o de ani, cît şi în interior, de la acei jidani şi români, decăzuţi din puterea lor de ieri, însă deţinători şi astăzi a tuturor posturilor de comandă administrativă şi economică - totuşi, am reuşit să recapăt încrederea celor din afară, să provoc chiar admiraţia lor, (1) şi am reuşit să domin situaţia în interior, să creez, pentru clasa muncitoare, o evidentă stare de prosperitate.

Am readus pacea interioară, am redresat armata şi am înarmat-o cum nu a fost niciodată înarmată.

Soldatul nostru este, pe front şi în spitale, îngrijit cum nu a fost niciodată de cînd există oştirea românească.

In loc de zdrenţele, în care l-aţi purtat dvs. în războiul şi după războiul trecut, el are astăzi echipament complet de vară şi de iarnă şi fac sforţări, ca toţi să aibă în iarna viitoare pe front, căciuli, flanele, cojoace, ciorapi de lînă, mănuşi de lînă, şaluri de gît, cizme de pîslă, bocanci, etc.

---

1) Fuhrer-ul a declarat public într-unul din marele sale discursuri că "ţine de miracol ceea ce s-a realizat în ţara românească într-un timp aşa de scurt, de către un singur om".

2) In curînd nu va mai fi nici o diferenţă de înarmare, de echipare şi de hrană între soldatul nostru şi cel german"

./.

Stocurile necesare sînt asigurate în marea lor majoritate și sînt îndrumate către front.

In loc de gărgărițele, buruienile și crăcile cu care ați hrănit dvs. armata de ieri, armata de astăzi primește pe front o hrană și o îngrijire aleasă, iar în spital, soldatul are tratament de sanatoriu.

Moralul soldatului, este acela pe care ar trebui și ați putea să-l constatați și să-l comparați, cu acela al soldatului de la 1916 ; disciplina lui este cum n-a fost niciodată; bravura lui, aceia pe care o citiți în comunicatele germane și în comentariile unanimității presei străine.

El și familia sa, primește la timp toate drepturile. Dovadă o fac mandatele trimise de pe front de ostași, mandate a căror valoare s-a ridicat în 1941 la 125 milioane lei, iar în anul acesta la 920 milioane lei.

Așa era pe timpul dvs.?

Soldatul român de astăzi, luat de mine în 1940, în halul bine cunoscut, a răspuns, la Turtucaia dvs.,cu trecerea Prutului, Nistrului, Bugului, Niprului, Donețului, Donului, Cubanului; cu Cernăuții, Chișinău, Odessa, Kerci, Sevastopol, Feodosia, Doneț, Harkov, Stalingrad, Novorosisk, etc.,etc.

Cine are răspunderea felului catastrofal în care s-a comportat oștirea, în operațiile de retragere ce i s-au ordonat, în tragica și neuitata vară 1940 și cine are meritul elanului, ordinei, bravurii și exemplului pe care l-a dat aceiași oaste, însă altfel condusă, 10 luni mai tîrziu ?

Pe cînd, în războiul dus de dvs.,soldatul român a fost purtat din înfrîngere în înfrîngere, în războiul acesta a mers din victorie, în victorie și a scris pentru poporul românesc și pentru prima dată de la Decebal, cea mai mare epopee eroică a neamului nostru, epopee care va scuti în viitor pe conducătorii politici, să se prezinte la mesele verzi cu fruntea plecată, cu spinarea încovoiată și cu mîna întinsă, fiindcă, poporul nostru va avea dreptul, după ce a făcut ceea ce a făcut și face, să bată cu pumnul în masă în caz cînd se va încerca din nou, nesocotirea drepturilor lui.

Dar, domnule Brătianu, fiindcă împreună cu tot statul dvs.major aveți deformarea politicianistă pe care o aveți, și mintea încărcată de preocupările materialiste pe care le aveți,

./.

nu vedeţi dincolo de stomacul, de casele de fier şi de foarfecele cu care nu mai conteniţi să tăiaţi cupoanele.

Chiar dacă, domnule Brătianu va fi să "suferim", iarna viitoare - şi altele încă - "de foame şi de frig", fiţi sigur că acei care au suferit pînă acum "de foame şi de frig", în întimpul de belşug şi pace, din cauza modului cum aţi administrat ţara, vor şti să mai sufere şi să mai rabde, pentru că ştiu să sufăr şi rabd şi eu şi fiindcă instinctul de conservare naţională le spune că, fără această suferinţă, nu se va putea salva viitorul copiilor, liniştea şi munca, pămîntul şi onoarea unei ţări, avutul şi libertăţile reale - nu acelea de falsă democraţie - ale unui popor.

Bunul simţ al modeştilor şi înfometaţilor depăşeşte, domnule Brătianu, pe acela al ghiftuiţilor şi îndrăzneţilor.

2) Afirmaţi, domnule Brătianu, "că în ţară domneşte o profundă dezorganizare a vieţii economice".

Se poate domnule Brătianu să fie aşa.

Dacă într-adevăr, aşa poate fi calificată starea economică actuală, sînt în drept să vă întreb , - fiindcă pe cînd eu am la activul meu numai înfăptuiri, dvs. aveţi numai distrugeri, dezorganizări şi demoralizări - cum aţi putea califica starea economică în care s-a sbătut Neamul, în timpul şi după războiul trecut ?

Nu credeţi, Domnule Brătianu, că îndrăsneala aceasta, nu este compatibilă cu numele pe care-l purtaţi, cu educaţia pe care aţi primit-o, cu vîrsta dvs. şi cu răspunderea pe care ar trebui să o aveţi, pentru afirmaţiile incorecte pe care le faceţi?

Aceasta cu atît mai mult, cu cît, pe de o parte, nu aţi putut să uitaţi ce a fost în războiul pregătit şi dus de dvs iar, pe de altă parte, ar trebui să aveţi conştiinţa incorectitudinii acestei afirmaţii?

Pentru cazul însă că nu o aveţi, alătur la acest răspuns numai pentru judecata oamenilor şi a istoriei, o serie de grafic care arată şi la suprafaţă şi în adîncime, care sînt realităţile economice militare şi financiare actuale, nu numai faţă de acelea pe care le-am găsit în 1940, cît şi faţă de acelea pe care le-aţi creiat dvs.în timpul şi după războiul trecut.

Priviţi-le,judecaţi-le şi judecaţi-vă.

Pe cînd,la războiul actual, ţara de la un capăt la altul

./.

al ei, este în toate domeniile un vast şantier, pe timpul războiului dvs. era un morman de ruine.

Cu vorbe, cu sforării şi abilităţi democratice şi demagogice, aţi putut să vă strecuraţi printre ruine şi să profitaţi chiar de ele, speculînd necontenit slăbiciunile,bunătatea şi,lipsa de maturitate politică a poporului; însă faptele rămînd,fapte.

Conformîndu-vă vechilor obiceiuri incorecte, încercaţi, trăgînd concluzii din informaţii superficiale, să provocaţi confuzie şi să acuzaţi.

Cu prilejul memoriilor dvs.anterioare, v-am atras atenţia asupra acestui procedeu greşit şi neloial şi v-am rugat şi personal şi prin nepotul dvs.,să treceţi pe la Preşedinţie şi pe la toate ministerele, pentru a vă informa de realităţi şi - nu mai bazat pe ele - să formulaţi criticile şi obiecţiunile dvs.

Dar, în loc de a adopta această procedare, care este singura corectă, pentru un om conştient de responsabilităţile ce decurg din afirmaţii eronate s-au pătimaşe, aţi preferat (1) să vă luaţi informaţii despre "haosul, dezastrul, foametea şi dezorganizarea" care domneşte în ţară şi despre "revolta" armatei şi a populaţiei împotriva mea, de la crainicul jidan, care de trei ori pe zi, informează neamul românesc, de la radio Londra, de "adevărata situaţie" afirmînd enormităţi şi care-i dă sfaturi şi-l învaţă să dezerteze, să saboteze , să se revolte, să mă omoare,etc.etc.

Luaţi-vă pe viitor, domnule Brătianu, informaţiile de la noi şi fiţi sigur că ele vor fi corecte, absolut corecte.

Pentru că nu vreţi, intenţionat, să vă daţi această elementară şi patriotică osteneală, vă arăt, în graficele care însoţesc acest răspuns care sînt realităţile şi în acest domeniu.

Dar, chiar neavînd la dispoziţie aceste grafice, se poate afirma din stările de fapt, ce se văd şi se simt zilnic şi la fiecare pas, peste tot în această ţară, că la noi "domneşte o profundă dezorganizare a vieţii economice"?

Dvs.ştiţi, cel puţin cît omul cel mai lipsit de experienţă, că o viaţă economică "profund dezorganizată, provoacă în primul rînd, grave tulburări sociale,oricît de grele ar fi măsurile de represiune şi oricît de tare ar fi mîna administraţiei, a poliţiei şi a armatei".

---

1) Ca şi mai toţi acéia cari vă mai înconjoară şi care oftează după epoca lor de aur,cînd traficau cu influenţa lor,participau la toate comisioanele,storceau parazitar din nenumărate consilii de ad-ţie,străine şi evreeşti,a căror coadă de topor erau,îşi făceau legi protecţioniste,etc.etc.

Cînd viaţa economică este profund dezorganizată, poporul iese în stradă şi protestează,sparge geamurile,omoară.

Unde a fost sau este cazul la noi ?

După 2 ani de guvernare, de greutăţi cumplite şi de război, merg şi astăzi în mijlocul poporului, la sate, la oraşe, în industrii, iar mulţimea care se adună, fără să fie adusă,fără să o chem, mă aclamă, mă înconjoară cu dragoste şi cu sentimente de respect.

Chiar zilele trecute, s-a petrecut o asemenea scenă în Obor, unde m-am dus fără să mă anunţ şi de unde nu mai puteam să plec cu toate sforţările pe care le făcea poliţia, pentru a ţine mulţimea departe de mine.

Sînt astăzi, peste 2o de oraşe şi centre mari industriale în care nu se găseşte nici o unitate militară.

Se poate menţine ordinea pe care o simţiţi,care vă dă liniştea şi îndrăzneala să scrieţi memorii, dacă ar fi "dezorganizare economică şi administrativă" ?.

Ar putea fi menţinută liniştea în ţară, de oameni care o mint, o fură, o administrează prost şi o provoacă cu măsurile luate, cum aţi provocat-o şi aţi exasperat-o în timpul de pace şi de belşug dvs.?

Aţi îndrăznit să faceţi şi dvs.în timpul şi după războiul trecut ceea ce fac eu astăzi ?

Comparaţi starea aceasta de fapt, cu ceea ce se petrecea sub guvernările dvs. şi ale regelui Carol II şi nu veţi putea nega că, de la războiul trecut şi pînă azi, nici un guvern nu s-a bucurat de atîta linişte ca guvernul meu.

Nu am mai avut nevoie, după rebeliune, să intervin cu poliţia,cu jandarmii sau cu armata, nicăieri.

Niciunul dintre străinii care circulă prin ţară, nu are impresia că ne găsim sub stare de asediu.

Aşa era pe timpul dvs.chiar în perioadele de pace ?

Semnele stării de asediu, nu se mai văd pe nicăieri şi nu le mai simt decît ticăloşii.

Baionetele şi patrulele militare, cu cari dvs.aţi ţinut cursurile în universităţi, întrunirile, alegerile şi cu cari, aţi menţinut ordinea timp,de 2o de ani, au dispărut şi din universitate şi din stradă.

./.

De la sate, pînă la universitate, de la regiunile industriale pînă la mahalale, peste tot şi în toate, este ordine şi linişte.

Crimele şi furturile s-au împuţinat.

Vagabonzii şi derbedeii au fost strînşi iar în închisori domneşte ordinea.

De la cel mai sărman şi pînă la miniştri, toţi muncim fără odihnă.

Căile ferate sînt într-o ordine desăvîrşită şi circulă cu o regularitate matematică : parcurile de vagoane şi locomotive au sporit considerabil ; s-au făcut în doi ani atîtea linii noi, dublări, terasamente, poduri, gări, semnalizatoare, de la frontiera de vestbpînă la Bug şi cu un ritm de execuţie, unic în activitatea căilor ferate, cîte nu s-au făcut în 22 de ani de pace şi de timpuri înfloritoare, cu toate împrumuturile străine contracte în acest scop ; capacitatea liniilor ferate, noi şi vechi a sporit, realizîndu-se astfel atît din punct de vedere militar cît şi politic, o mare îmbunătăţire a situaţiei.

Adăugaţi la această activitate, într-adevăr prodigioasă noile conducte construite şi în curs de construcţie, cît şi faptul că vom trece în campania viitoare la electrificarea unor anumite linii şi veţi avea impresia exactă a activităţii din acest compartiment de lucru, pe care l-a deschis noul regim.

Drumurile, domnule Brătianu, au mers şi ele în guvernarea mea în acelaş ritm.

Basarabia va avea, în toamna anului 1943, toate şoselele strategice şi economice, pe care nici regimul rusesc, nici regimul trecut şi nici cel bolşevic, nu au reuşit să le facă în timp de 13o.de ani.

Mare parte din aceste şosele sînt gata şi au fost date în circulaţie. La anul, Basarabia va deveni din provincia cea mai rău dotată în drumuri, una din cele mai bogate din ţara noastră în această privinţă.

In Tara Moţilor, s-au construit în doi ani peste 45o km. de şosele noi. S-au făcut în aceşti ani aproape toate şoselele pentru construirea cărora au alergat sute de ani la Viena şi 22 de ani la Bucureşti, fiindcă din cauza lipsei lor nu puteau să exploateze pădurile, care sînt singurul lor mijloc de existenţă.

In paralel cu această mare operă, se fac acolo industrii casnice, care îi va scoate în viitor din starea de mizerie în

care se zbat de 1.ooo de ani.

In afară de aceasta, nu este drum în toată ţara, pe care să nu se fi cărat piatră de Ministerul Lucrărilor Publice şi de administraţiile locale.

Soseaua Bucureşti - Piteşti - Craiova şi toate drumurile Ghelmegeanu - pentru care s-au cheltuit miliarde şi care nu au ţinut nici un an - sînt în curs de refacere şi vor fi durabile.

Regiuni lipsite total de comunicaţii, precum şi oraşe pe cari nu aţi fost în stare să le legaţi între ele, cu şosele şi căi ferate, de la unirea Principatelor şi pînă azi , Brăila-Galaţi, Brăila-Buzău, Brăila-Rm.Sărat, Făurei-Urziceni-Bucureşti-Craiova, Bucureşti-Călăraşi etc. vor fi dotate pînă la anul.

Mai sînt şi alte şosele de mare trafic, în refacere totală,şosele pe care dvs. le-aţi ţinut în starea universal cunoscută,ceea ce a adus regimurilor dvs. calificarea pe care o cunoaşteţi şi pe care o meritaţi.

Am răscumpărat telefoanele, pe cari, "democraţia naţionalistă" le dase cu totul pe mîna străinilor, compromiţînd şi apărarea naţională şi veniturile statului.

Toate satele din Moldova, Bucovina şi Basarabia, au la ora aceasta, domnule Brătianu, telefoane moderne şi sînt legate, prin fir dublu, cu centrele administrative de plasă şi de judeţ.

Pînă în iulie viitor, operaţia de înlocuire a vechilor aparate telefonice şi construcţia liniilor noi, va fi terminată şi în Muntenia, Oltenia şi Dobrogea; aparatele necesare au şi sosit din străinătate.

Cunoaşteţi care era situaţia şi ştiţi că nu se putea face administraţie, fiindcă satele erau complet izolate.

Eu, am înlocuit telefoanele arhaice cu clape, model 19oo, cu aparate moderne; am înlocuit sîrma ghimpată, cu care unele posturi erau legate între ele, prin sîrmă nouă şi am construit linii noi.

Ce aţi făcut dvs.în România Mare în această privinţă ?.

Nimic.

Aţi lăsat totul să se strice.

Aţi menţinutnun sistem învechit şi aţi consumat şi la acest capitol,zestrea lăsată de predecesorii dvs.

Iată, domnule Brătianu, cum se prezintă astăzi, situaţia primului element de care depinde o bună economie naţională,circulaţia şi transmisiunile.

./.

De altfel, realităţile apar din cifre.

Comparaţi creditele date de mine pentru căi ferate şi drumuri în 2 ani, din fonduri bugetare ordinare, cu acelea date de regimurile dvs.,din împrumuturi oneroase şi mai ales, comparaţi cu ce s-a realizat cantitativ şi calitativ cu aceste credite şi judecăţi.

Eu vă pot asigura că, dacă şi şoselele construite sub mine vor dura cît au durat şoselele "democratice tip Ghelmegeanu" voi împuşca fără ezitare pe vinovaţi.

Trec acum la un alt mare capitol al economiei naţionale, şi anume alimentaţia.

Nu am nevoie să insist prea mult.

Evidenţa transformă,în ridicol orice încercare de a nega stările de fapt.

Duceţi-vă şi dvs.la Obor şi veţi vedea ce am văzut şi eu chiar după închiderea pieţii : munţi de cartofi, de fructe, de legume, de lăzi cu peşte etc.

Aceiaşi stare de prosperitate, din acest punct de vedere este în toată ţara cu toată.seceta şi cu toată vremea atît de potrivnică.

Este regretabil, că nu aţi fost la expoziţia agricolă care s-a deschis dăunăzi la Sibiu.

Pe cînd străinii se minunează de abundenţa care este în această ţară, de mărfurile care sînt încă în prăvăliile noastre, de aspectul oraşelor pe care le cunoşteau altfel, dvs. calificaţi această stare drept catastrofală.

Ziariştii finlandezi întorşi la ei, după o scurtă vizită făcută la noi, au afirmat în presa lor, că aici este o ţară "de vis şi bogăţia ei este de basme".

Am tras această concluzie, nu mai din ce au văzut că este în pieţele şi magazinele noastre şi fără să ştie ce mai este în cămările, pivniţele şi "garderoabele" dvs. şi ale tuturor acelor care au indecenţa să afirme că vom muri de foame şi de frig.

Am adus d-le Brătianu în patrimoniul public, în 2 ani, aproape 8.000 de tractoare, dintre cari 4.000 au fost capturate şi sînt în marea lor majoritate în funcţiune.

Aţi fost împotriva acestei acţiuni de prevedere. Intr-un memoriu anterior, aţi afirmat că este o greşeală ceea ce fac, că nu este nevoie de tractoare şi că, prin aducerea lor, voi

provoca şomajul braţelor agricole şi forestiere.

Ce s-a ales şi din această prevestire înţeleaptă a dvs. se vede.

Avem astăzi, criză de braţe şi în fabrici şi la cîmp şi în păduri.

Era surplus de braţe în timpul dvs., fiindcă în afară de jaf şi de politică nu se făcea decît spoială de muncă.

Avem astăzi lipsă de braţe, fiindcă am intensificat munca în toate domeniile, au pus pe toţi la treabă şi am deschis peste tot , noi şantiere de lucru.

Cine afirmă că mobilizarea şi pierderile războiului au provocat lipsa braţelor, este de rea credinţă.

Intr-adevăr, la populaţia actuală de 16.800.000, nu am mobilizaţi pentru armată, decît 5 - 800 (1) mii de oameni şi nu am pierdut în medie decît 70 - 80 mii de oameni - morţi şi răniţi.

In schimb, avem în plus peste 400.000 de refugiaţi şi 100 mii de prizonieri.

In consecinţă, armata sustrage de la muncă, numai 200-300 mii de braţe, ceea ce corespunde epocilor normale,deoarece reprezintă efectivul pe care, în timp de pace, armata îl trage anual din ogorul muncii.

Avem totuşi criză de braţe, şi cît de mare ar fi fost ea, dacă nu aduceam la timp tractoarele, plugurile, maşinile agricole etc.

Ar fi fost ceea ce doriţi să fie "foamete" şi ; ca o consecinţă, "catastrofă economică", fiindcă fără tractoare şi fără pluguri, nu aşi fi putut ara şi însămînţa, în 3 săptămîni, în primăvara trecută. 11 milioane hectare şi în acest caz, date fiind atît condiţiile neprielnice în care s-au făcut semănăturile cît şi seceta care a fost în vară, s-ar fi produs într-adevăr foamete.

Si ar fi fost cu siguranţă o catastrofă, domnule Brătianu, dacă aţi fi guvernat dvs. ţara, fiindcă, potrivit mentalităţii dvs.,nu aţi fi comandat la timp tractoarele şi maşinile în străinătate.

Vom avea cele necesare traiului şi,la iarnă, fiindcă am fost prevăzător şi am înmulţit într-o măsură considerabilă, - prin comenzi făcute la timp în Germania şi în alte părţi -, uscătoriile de fructe şi de legume, fabricile de marmeladă şi de c onserve, de lapte şi de brînzeturi precum şi posibilităţile pescuitului.

1) Cifrele au variat în cursul anului.

Din cauza aceasta, avem astăzi în depozite, cantitățile de marmeladă, de conserve, de legume, de fructe, de pește, de unt, de grăsimi, de săpun și de brînză, pe care nu le-a cunoscut niciodată economia națională.

Dați-vă osteneala și cercetați ce am în depozite în această oră și ce se va mai fabrica și depozita pînă la sfîrșutul toamnei de către armată, I.N.C.O.P., Ministerul Aprovizionării, particulari etc. și veți vedea că situația este cu totul alta.

Pescarii, mi-au afirmat dăunăzi în Obor, că de cînd sînt nu au avut atîta pește proaspăt de vînzare și nu au sărat atîta.

Aceasta este o realitate și nu o afirmație de circumstanță.

Cînd am venit la guvern, era o criză foarte acută de săpun și nu se găsea de loc nici în depozitele statului.

Astăzi - și faptul face mirarea străinilor - la noi săpunul se poate cumpăra, peste tot, fără cartelă și în orice cantitate.

Vă mai reamintiți ce era în războiul trecut ?

Atunci, soldatul și țăranul, nu primeau cu lunile nici un gram de săpun și din această cauză am avut acea invazie a păduchilor cu tot cortegiul ei de calamități.

Dar atunci era rai, pentru că guvernau frații dvs. și Partidul Liberal, iar acum este "catastrofă", domnule Brătianu, fiindcă guvernează un om care nu este "de al dvs." care nu se las nici dus,nici intimidat de dvs.

Iată,domnule Brătianu, starea alimentară a țării.

Ea nu va fi în nici un caz catastrofală, fiindcă armata, instituțiile publice, căile ferate, mare parte din funcționarii statului, regiunile miniere și industriale, cantinele școlare (s-au organizat și vor funcționa circa 200 în capitală și peste 2.000 în țară), căminele studențești, restaurantele și depozitele Consiliului de Patronaj, sînt de pe acum aprovizionate pentru toată iarna.

Primăria a angajat și va avea în depozitele proprii, 1.000 de vagoane de alimente, față de zero vagoane cît avea sub regimurile dvs.

Va fi o greutate cu pîinea și cu mălaiul.

Deși ne zbatem în greutăți, totuși sper că le vom învinge cu înțelegerea tuturor, mai puțin a acelora din jurul dvs.,cari,

./.

împreună cu dvs.,caută cu lumînarea să găsească lipsuri şi cari, pe cînd îşi umplu pivniţele şi cămările pînă la refuz, strigă că vom "muri de foame".

Vom judeca cîndva şi acest proces.

Stiu tot ce se vorbeşte şi ce face fiecare, dar am răbdare şi privesc cu dispreţ la agitaţiile neputincioşilor.

Mai am, d-le Brătianu, dificultăţi cu încălţămintea şi îmbrăcămintea.

Dar cine nu le are ?

Cînd, în timpuri de război şi unde, pe întreg pămîntul, este astăzi în această privinţă o situaţie normală ?

Aţi menţinut dvs. şi din acest punct de vedere situaţia normală în războiul trecut ?

Aţi uitat că atunci armata şi ţăranii erau desculţi,că numai cîteva luni, după începerea războiului, nu se mai găsea nici lînă, nici bumbac, nici in, nici cînepă, nu se mai găsea nimic?

Puteţi compara situaţia de astăzi cu aceia de atunci ?

Puteţi crede încă şi puteţi afirma ce vreţi.

Omul de bună credinţă ştie că, cu toate că am moştenit o stare de izolare, de epuizare şi de lipsuri, care nu se pot compara cu abundenţa care a precedat intrarea în războiul din anul 1916, am reuşit totuşi, în 2 ani, datorită unor măsuri chibzuite, a organizaţiilor creiate şi a ordinei instaurate, să am armata bine îmbrăcată şi bine încălţată; am asigurat prin dezvoltarea la timp a culturilor textile, să fac faţă onorabil la îmbrăcămintea populaţiei rurale şi să realizeze materiile prime cu care încep să echipez, deocamdată pe o scară încă redusă, pe funcţionari cu familiile lor şi regiunile industriale.

In tot cazul, pînă acum, nici la ţară şi nici la oraşe, nu au apărut semnele unor grave lipsuri ; dimpotrivă, la toate manifestaţiile oficiale şi sărbătorile populare, mulţimea se arată încă foarte bine îmbrăcată şi foarte bine încălţată.

Dovada acestei afirmaţii, aţi fi avut-o, dacă vă duceaţi la expoziţia din Sibiu,unde ţăranii romîni din tot judeţul, s-au prezentat săptămîna trecută cu vitele şi produsele lor agricole pe acelaşi picior de egalitate cu şaşii, iar bogăţia vestmintelor lor, a făcut şi mirarea şi admiraţia străinilor.

Acelaş lucru l-am constatat şi în alte locuri.

Mergeţi şi vedeţi, cum sînt echipaţi lucrătorii din fabricile militare, şi comparaţi starea lor cu starea acelora din

./.

fabricile dvs.; dar mai ales, comparaţi ce s-a făcut din punct de vedere social şi higenic în aceste fabrici şi peste tot în ţară, cu ceea ce aţi făcut în întreprinderile dvs.liberale care au mare vechime şi venituri mult mai mari.

In 30 de ani de funcţionare, "Casa Muncii" nu a înfăptuit pentru muncitori, ceea ce a înfăptuit în ultimii 2 ani.

Va veni însă,vremea socotelilor şi pe acest plan.

Iată situaţia sub raportul alimentar şi al îmbrăcămintei populaţiei şi armatei.

Exceptînd, populaţia săracă de la periferia capitalei şi ţiganii, situaţia este încă mulţumitoare şi nimic nu vă poate determina, pe bună dreptate, să o calificaţi "catastrofală".

Cercetarea garderobelor dvs. şi mai puţin.

Stăm, domnule Brătianu şi în această privinţă, mult mai bine decît stau multe ţări din Europa.

Dovadă, o face şi faptul că toţi străinii care trec pe la noi, admiră abundenţa, cumpără ce vor şi cît vor şi afirmă că preţurile la majoritatea mărfurilor sînt mai mici ca oriunde în Europa (1).

Situaţia o datorăm, cu toate aparenţele contrarii, atît spiritului gospodăresc şi de economie românească, cît şi măsurilor pe care le-am luat de la începutul guvernării, pe de o parte pentru sporirea culturii textilelor şi creşterii vitelor, iar pe de altă parte, măsurilor luate din timp pentru cruţarea lor, organizarea strîngerii lînii şi raţionalizării fabricaţiei,precum şi aducerilor masive din străinătate - în limita maximă a posibilităţii - a materiilor prime necesare.

Sîntem într-o continuă transformare a fabricilor noastre, astfel încît, prin utilizarea materiilor prime proprii, să ajungem, chiar dacă războiul va mai dura, să preîntîmpinăm lipsurile care se vor accentua.

Stau, şi în această privinţă, cu conştiinţa senină în faţa.acuzaţiilor ce încercaţi să ridicaţi, fiindcă am făcut tot ce omeneşte era posibil, pentru a înlătura enormele greutăţi provocate atît de război, cît mai cu seamă de lipsa de prevedere şi de organizare a regimurilor care s-au precedat.

---

1) In Grecia, un amiral, nu reuşeşte să cumpere cu leafa lui pe o lună nici trei "ocale" de grăsime.

./.

Deşi erau avertizate, de enimenta izbucnire a unui nou război, mai greu şi mai mare decît cel trecut, totuşi, nu au luat nici o măsură pentru a putea să înlăture lipsurile şi greutăţile pe cari, fatal, le provoacă războiul modern şi cari erau cunoscute dintr-o recentă şi tragică experienţă.

Trec, domnule Brătianu, la capitol industrial.

Desigur că situaţia este gravă, dar din ce cauză ?

A mea, a dvs., a războiului ?

Ei bine, îndrăznesc să afirm, că ea este gravă nu numai din cauza războiului, dar mai ales din cauza dvs., a oamenilor care aţi guvernat şi politiceşte şi economiceşte şi bancar această ţară.

Stiind că furtuna vine, v-am prevenit încă din anul 1933.

Ca şef de stat major, am atras într-un act oficial atenţia "conducerii statului", că Europa se îndreaptă cu paşi repezi către un nou război; am prevenit că vom fi din prima zi a izbucnirii lui mai izolaţi ca în trecutul război şi am cerut înarmarea şi reorganizarea ţării, în vederea războiului, crearea şi transformarea din timp a industriei proprii, stocarea din timp a materiilor prime care ne lipseau şi organizarea industriilor pe baza fabricării materiilor prime produse în ţară.

Ce s-a ales din acest strigăt de alarmă, o ştiţi.

Răspunsul a fost : înlăturarea mea ; risipa criminală a devizelor, de pe urma cărora statul a pierdut sume enorme ; stocaj de devize în America şi Londra, în loc de a se cumpăra materii prime la preţurile derizorii de atunci, faţă de cele de azi ; continuarea pe o scară şi mai întinsă, a creerii de industrii pe bază de materii prime importate - textilele în special - şi crearea de fabrici pentru transformarea semifabricatelor importate.

In schimb, nu s-a făcut nimic, pentru industrializarea produselor solului, pentru instrucţia contigentelor mobilizabile, pentru promovarea, instrucţia şiaantrenarea numeroaselor cadre, pe care le reclamă o armată modernă mobilizată, pentru organizarea apărării antiaeriene a teritoriului, nimic în privinţa măsurilor care trebuiau luate din timp pentru mutarea rafinăriilor şi scoaterea lor din îngrămădirea în care se găsesc astăzi, îngrămădire care ar fi putut fi şi mai poate încă să fie, cauza esenţială a unei catastrofe militare,economice şi politice.

./.

Nu s-a făcut nimic, nimic, domnule Brătianu, cu toate că guvernarea a fost a dvs.,deşi fără dvs.în guvern.

In această situaţie, ne-a surprins războiul general.

In această situaţie - şi mai agravată prin măsurile luate şi concesiile de ultimă oră, făcută de dl.Tătărăscu şi Gigurtu, am găsit eu ţara la 6 septembrie 194o.

Nici un stocaj de materie primă, pentru nici o industrie; nici un angajament serios, pentru aducerea lor, cel puţin în ultimul ceas.

Dimpotrivă, se continua sistemul de export de devize şi se studia chiar evacuarea aurului Băncii Naţionale.

Dacă întîrziam lovitura de stat, se perfecta şi această criminală operaţie.

Lecţia tezaurului evacuat la Moscova în 1917, care a fost urmată de atîtea alte greşeli (schimbul oneros al coroanelor şi rublelor, importul de articole de lux, exporturile de capital, concesiunile oneroase, risipa etc.) cari au provocat catastrofa noastră economică în care ne-am zbătut după război, nu servise la nimic.

Manevra, era cu atît mai criminală, cu cît era încercată de oamenii care au făcut parte din sistemul, care a avut tragica inspiraţie, să evacueze tezaurul a cărui valoare este astăzi, după arătările oficiale ale Bpncii Naţionale, de peste 1ooo de miliarde lei.

Totuşi, domnule Brătianu, nu am dat înapoi în faţa greutăţilor găsite şi a situaţiei catastrofale, creiată creditului, comerţului, agriculturii, industriilor noastre de toate categoriile.

Dovada activităţii noastre, este că majoritatea lor sînt şi astăzi în funcţiune.

Sforţările supraomeneşti făcute pentru adaptarea şi aducerea materiilor prime, în orice condiţii şi oriunde le-am găsit, au dat, în mare parte, putinţa întreţinerii unei activităţi industriale, care satisface oarecum nevoile, şi care a împiedecat ivirea şomajului.

Capturile de război, care se ridică pînă acum la 13.ooo vagoane din care 7.ooo sînt deja în ţară, au contribuit şi ele într-o largă măsură la menţinerea ritmului fabricaţiei.

Iată evidenţa, domnule Brătianu.

Examinaţi graficele şi veţi vedea că am dat industriei

./.

 22

noastre, în 2 ani, comenzi care depăşesc, în valoarea monetară şi în volum, pe acelea care s-au făcut în tot intervalul dintre cele două războaie.

Tot graficele vă arată - contrar celor ce se petreceau sub regimul dvs., cînd schimburile cu toate ţările erau normale şi cînd era pace - că livrările în guvernarea mea, corespund comenzilor şi depăşesc de multe ori chiar contractele.

Atunci unde este"catastrofa" pe care o vedeţi şi cu care, prin toate memoriile dvs. ameninţaţi, fie pentru a mă intimida, fie pentru a acoperi carenţa de care au dat dovadă guvernările democratice şi în această privinţă.

Dar atitudinea dvs. apare cu atît mai stranie cu cît am în faţă situaţia "Letea".

Capitalul ~~acestei societăţi~~pe care o dirijaţi personal, a sporit de la 240 milioane cît era în 1937, la 600 milioane în 1942; fondul ei de rezervă a crescut în acelaş interval de timp, de la 47 milioane, la 121 milioane; amortismentele de la 355 milioane, la 566 milioane (capitalul fiind de 240 milioane); investiţiile, de la 516 milioane la 1 miliard 68 milioane; materiile aflate în depozite, de la 57 milioane la 196 milioane ; cifra de afaceri, a ajuns la 661 milioane.

Iată, domnule Brătianu, o situaţie într-adevăr catastrofală, dar nu pentru dvs., ci pentru consumator, la a cărui scumpire a vieţii contribuiţi cu atîta îndrăzneală, în profitul dvs. şi în paguba fiscului.

Si nu este un caz izolat.

Industriile sateliţilor dvs. şi ale trusturilor dvs., băncile dvs., depozitele dvs. de desfacere, dezvăluie aceiaşi stare catastrofală, la cel mai sumar examen.

Să analizăm acum, domnule Brătianu, împreună situaţia financiară.

Care este starea actuală şi cum merg încasările bugetare?

Cum se achită în general contribuabilii de îndatoririle lor faţă de fisc ?

Foarte bine, domnule Brătianu.

Neaşteptat de bine.

Surplusul încasărilor,faţă de prevederile bugetare,s-a ridicat pînă la 1 octombrie la 12,1/4 miliarde lei. (1)

---

1) Prevederi bugetare între 1.IV-1.IX.1942 - 36.265 milioane
Incasări între 1.IV.-1.IX.1942- 49.218 milioane

./.

Contribuabilul plătește la timp, fără a fi forțat cu baioneta și cu toba ca pe timpul democraților.

Fac, bine înțeles, excepție cîțiva pe care-i voi scoate cîndva la iveală și pentru trecut și pentru prezent, și ale căror operațiuni de manevrare și mistificarea bilanțelor - pentru a se deroba de la îndatoririle fiscale legale - le urmăresc.

Ignorați cum merge depunerile în bpnci, depunere a căror valoare, fac dovada încrederii de care se bucură regimul actual?

Cunoașteți care este acoperirea aur, pe care a reușit să o mențină un soldat, fără studii speciale, și fără experiență, față de aceea dezastruoasă pe care dvs. "mari oameni de finanțe" și exponenți aleși ai urnei și mai ales democrați, cu o bogată și largă experiență, cu o vastă organizare bancară și cu o numeroasă armată de partizani, ați creiat-o în 1918 și ați perpetuat-o în anii următori ?

Aflați, domnule Brătianu, că pe cînd dvs.ați trimis peste graniță,în 1917, tot aurul nostru și toate devizele, eu am adus și aduc aur în țară.

A fost un timp, cînd devizele serveau, în marea lor majoritate, la îmbogățirea ticăloșilor, partizanilor, rudelor și jidanilor.

Astăzi ele merg toate, absolut toate numai pentru interesele apărării naționale și pentru economia țării.

Veți avea și în această privință, preciziuni.

Lista tuturor care au luat devize și pentru ce anume le-a luat, va fi publicată.

Anticipez totuși, reamintindu-vă că pe cînd Banca Națională dădea regelui, dlui Urdăreanu, jidanilor și altora devize la care statul, a fost păgubit cu sute de milioane, aceiași bancă națională, refuza statului, sub pretext că nu are devizele necesare pentru plata armamentului comandat și materiilor prime necesare fabricației armamentului în țară.

Din această cauză, evenimentele ne-au surprins dezarmați.

Trebue să știți și dvs.,ceea ce știe toată țara, că mare parte din devizele,astfel împărțite, au fost schimbate la bursa neagră și că toate cîștigurile realizate - fără nici o muncă și fără nici un risc - pe spinarea contribuabilului și a apărării naționale, au servit la îmbogățirea jidanilor, a partizanilor, a rudelor și a celora cari, făcînd din politică meserie, au trăit și s-au îmbogățit din sforăriile politice.

./.

Aşa s-au făcut "peste noapte", bogăţiile care scandalizează şi aşa au ajuns unii oameni, cunoscuţi ca lipsiţi de meserie productivă şi recunoscuţi ca săraci, să aibă moşii, fabrici, bănci, acţiuni şi automobile ; datorită acestor manipulaţii dnii. Franasovici, Gafencu, D-na Titulescu, etc. stau astăzi pe Coasta de Azur şi în Elveţia, la adăpost de lipsuri şi riscuri, rod ce au agonist, proslăvesc "democraţia" şi critică regimurile de"teroare".

V-aţi întrebat cu ce trăiesc în străinătate, în localităţile cele mai alese şi - bineînţeles - cele mai sigure pe vremea aceasta de lipsuri, de nevoi şi de cumplită scumpete, atîţia domni cu familiile lor, foşti şi viitori colaboratori la "democraţia productivă" ?

Dacă însă dvs.nu vă întrebaţi, ne întrebăm noi, domnule Brătianu, oamenii săraci şi modeşti, cari au muncit ca robii pentru stat, cari trăind din solde şi salarii şi cari ne uităm cu înmărmurire, nu atît la ceea ce au realizat - şi în ce scurt timp - nişte oameni de nimic, fără nici o ocupaţie precisă, cît mai ales la îndrăzneala pe care o au de a critica, prin cafenele şi prin saloane, munca noastră de azi.

Strecurîndu-se, pînă acum, printre evenimente şi viaţa lor fiind asigurată, după înlăturarea legionarilor şi a comuniştilor, au început să ridice capul.

In curînd însă, vor constata cît au fost de imprudenţi şi cît îi va costa această ultimă îndrăzneală.

In tot cazul, să fie sigur că dacă nu va reuşi efortul de salvare pe care îl fac, ei vor fi cei dintîi cari vor plăti, fiindcă dacă voi fi învins va cîştiga anarhia, nu"democraţia" şi cei dintîi care vor fi sfărîmaţi de anarhie, vor fi ei şi dvs.

Dovada, a făcut-o panica în care au intrat, cînd s-a răspîndit zvonul că sănătatea mea este compromisă.

Revenind la starea financiară care se judecă, - o ştiţi mai bine decît mine - după încasările bugetare, după încrederea deponenţilor, după valoarea şi condiţiile creditului, după volumul circulaţiei şi după acoperire, cred domnule Brătianu, că un om cu adevărat normal nu poate afirma decît că, în această ţară şi în această privinţă, lucrurile merg vizibil şi simţitor mai bine decît în perioada care a precedat catastrofa noastră din 1940 şi chiar mai bine decît în alte ţări, unde conducerea este de multă vreme serioasă, sănătoasă, prevezătoare, muncitoare şi

./.

Rămîne de discutat, pericolul inflației și nestabilitatea prețurilor.

Este desigur o situație foarte grea din acest punct de vedere.

Luptăm să ținem pe loc și prețurile și ca o consecință și inflația.

Fenomenul nu este specific românesc, iar lupta este specific generală.

Stiți ce se petrece în toată Europa și chiar în țările neutrale, unde situația este mai grea decît la noi.

Ați auzit, ar fi de mirare să nu fi auzit, de strigătul de alarmă dat, zilele trecute de dl.Rooswelt, privitor la dispariția mărfurilor de pe piețele americane, la scumpirea lor cît și privitor la pericolul inflației.

Stiți ce s-a petrecut și sub dvs.și totuși acuzați,pentru că acuzația, domnule Brătianu, este și va rămîne activitatea dvs.de predilecție.

Si deoarece numai dacă comparăm se poate judeca serios, comparați, și din acest punct de vedere, stările de fapt de astăzi cu cele din războiul făcut de dvs.și judecați.

Un om corect, compară situația la noi cu aceia din alte țări - mari sau mici, beligerante sau neutre, apoi judecă și trage concluzia.

Un om politic prudent însă, înainte de a acuza face comparație și cu ceea ce s-a petrecut sub el.

Dacă dvs.acoliți, cu legitimă prudență, această comparație, alții o fac.

A făcut-o mai ales poporul care poate fi păcălit de vorbe dar niciodată de fapte. El a comparat fără să țină seamă de prudența dvs. și a tras concluzii.

Rămîne să apreciați dacă concluziile, vă sînt sau nu favorabile.

Va aprecia și istoria.

Trec acum la latura creditelor.

Ca omul ce vă petreceți mare parte din timp, alergînd între birourile Băncii Naționale și acelea ale Băncii românești, puteți cunoaște realitatea mai bine ca oricare altul.

Totuși, vă rog să cercetați graficele respective și veți vedea că nu s-a dat agriculturii, industriei,comerțului în 22 de ani atîtea credite cîte s-au dat în 2 ani românilor de către

./.

regimul pus sub acuzare de dvs. şi de jidanii din America : fiindcă luptă împotriva naţiei care era pe punctul să ne înghită; fiindcă nu mai dă credite avreimii din România; şi fiindcă nu mai practică democraţia dictată de capitalul jidovesc şi dirijată din hrube.

Veţi mai constata, cît de onoare au fost dobînzile luate de Banca Naţională, de Banca Românească, de toate băncuţele democraţilor şi cît de mici sînt acelea cu care, din ordinul meu, se acordă ţăranilor, negustorilor şi industriaşilor români,creditele, de regimul pe care-l numiţi împreună cu jidanii, antidemocratic.

Această procedare cît şi încrederea în regim, a înlesnit cel mai mare avînt economic, care poate să existe, în timp de război şi în toate domeniile, într-o ţară.

Veţi mai constata condiţiile, fără precedent ca avantaje, pe care le-am obţinut de la actualul regim politic german,"de tiranie şi teroare", faţă de acelea oneroase şi umilitoare sub raportul dobînzilor, comisioanelor şi controlului, care au fost impuse sub dvs. şi sub dl.Maniu de către "democraţiile" franceze,engleze şi americane.

Adăugaţi la această situaţie, favoarea deosebită de care s-au bucurat, în dauna românilor, jidanii şi străinii, mai adăugaţi dezmăţul,risipa şi neprinceperea cu care s-au distribuit aceste credite şi judecăţi.

Nu uitaţi că în timpul celor 22 de ani regimuri democratice, marea majoritate a creditelor acordate de guvern,prin Banca Naţională şi băncile alimentate de Banca Naţională, mergeau la jidani şi la străini ; nu uitaţi, că aproape nimic nu s-a dat ţăranilor, pentru a le înlesni procurarea inventarului agricol, viu şi mort şi refacerea gospodăriilor lor stricate de război; că aproape nimic nu s-a dat pentru promovarea comerţului românesc, pe cînd eu am dat numai Basarabiei credite de peste 1 miliard de lei într-un an.

Pe cînd dobînzile oneroase, au îmbogăţit Banca Naţională, băncile dvs.,consiliile de administraţie şi acţionarii, statul şi antreprenorii, comercianţii, funcţionarii, militarii şi ţăranii mici şi mari, deponenţi, au fost săraciţi şi ruinaţi.

Iată opera dvs.,domnule Brătianu.

Tot graficele vă arată, că eu am plătit pînă acum din

rechizițiile luate pentru război, 627 milioane (1), pe cînd dvs. ați plătit numai 62,1/2 milioane și ați început plata lor în anul 1923, adică după 8 ani de la război.

In schimb, ați încasat în contul reparațiilor, sumele datorate sinistraților de război și le-ați dat altă destinație.

Calificați-vă singuri procedarea.

Poporul și morala le-au calificat drept furt organizat.

Iată opera dvs. a democrațiilor și democraților cari, prin cunoscutele acte de brigandaj politic au escaladat rînd pe rînd zidurile "puterii".

Dacă dvs. ați uitat toate acestea, toți acei pe care i-ați ruinat, de la țăran pînă la micul funcționar, nu au uitat-o.

Ei se resimt și azi de pe urma procedeelor dvs.

Mai vedeți, dle.Brătianu, tot din aceleași grafice și cît v-ați îngrijit dvs. într-o largă perioadă de pace, de școală, de căminele și bibliotecile studenților, de biserică, de clinici, de laboratoare, de spitale etc. și cît s-a făcut în ultimii 2 ani

Deși sîntem în plină sforțare de război, eu am reînnoit toate spitalele și am înființat 3.500 paturi noi pentru tuberculoși, pe lîngă cele 3.500 pe care le-ați avut dvs. în 20 de ani.

Pînă la Crăciun, Consiliul de Patronaj, armata și Asigurările Sociale vor deschide încă 8 spitale noi.

Dați-vă osteneala și mergeți prin spitale, școli, biserici, clinici, cantine și veți vedea, veți auzi și veți constata.

Iată, sub raportul șoselelor, căilor ferate, alimentației industriei, creditului, bugetului, școlii etc., situația din țară.

Ea este totuși, după dvs. "catastrofală".

Să dea Dumnezeu, domnule Brătianu, spre liniștea țării, să fie tot așa și de acum încolo.

In memoriul, prin care pe de o parte, îmi cereți "să fac armata, pentru că ea este singurul mijloc de a întregi țara", mă acuzați pe de altă parte că "înfometez populația" lipsind-o de grîul pe care îl dau germanilor și că exportez cantități mari de combustibil, din care cauză, se "micșorează considerabil activitatea industrială a țării".

Mai întîi, activitatea industrială, nu a fost micșorată, "considerabil" din cauza exportului. S-au întîmplat cîteva cazuri izolate - cari se pot număra pe degete- de lipsă de combustibil, datorită unei crize trecătoare de circulație, provocată de

---

1) Din cari 435 milioane reprezintă plata rechizițiilor, făcute de la 1938-1940.

./.

iarna grea şi de necesitatea de a se da întîietate transporturilor de alimente şi militare.

Dar, pentru că a fost şi Leţea în joc, aţi văzut catastrofa şi v-aţi grăbit să publicaţi în Universul cazul izolat, care se confundă total cu interesele dvs. personale şi să trageţi din ele o concluzie generală,

Evenimentele s-au însărcinat să vă dezmintă.

Lecţia însă nu v-a servit, fiindcă acum din nou, plecînd de la închipuiri, prevedeţi că "va fi foamete şi vom muri de frig".

Veţi fi încă o dată dezminţiţi de fapte.

Dar vă întreb, cu ce era să fac armata pentru a "reîntregi ţara", dacă nu exportam combustibil şi cereale ? Ce altceva puteam să dau în schimb ?

Aurul s-au bogăţiile productive ale ţării ?

Legenda că am exportat mai mult decît am importat, fapt care v-a "produce inflaţie şi va scumpi viaţa", va fi şi ea cîndva dezminţită.

Ignoraţi cu intenţie că în ultimii 2 ani s-au adus în ţară din Germania şi Italia :

- peste 3.000 de tractoare, iar alte 840 sînt în curs de expediere;
- peste 8.000 tone unelte şi diverse maşini agricole, a căror valoare se ridică la peste 560 milioane lei.

In fine, am adus în schimbul exportului 28.500 kg.aur faţă de 69.000 kg. cîte aţi adus dvs.în 20 de ani de pace, care ar fi putut fi şi ~~de prosperitate.~~

Totuşi, inflaţie s-a făcut, datorită faptului că pentru întreţinerea războiului, a trebuit să importăm armamentul şi materiile prime necesare, în schimbul cărora am dat contravaloare în grîul şi petrolul care reprezintă aurul nostru.

Nu trebuie să ignoraţi că, deşi aveam această situaţie, războiul este dus numai cu 62% din bugetul statului, ceea ce nu se poate compara cu cheltuielile făcute de dvs. şi din acest punct de vedere în războiul trecut. (1)

Faptul, reprezintă un record, faţă de ceea ce se petrece în alte ţări, care au organizaţii şi bogăţii superioare.

---

1) 72,3% din buget.

./.

Deci scumpirea vieţii este o consecinţă a războiului, a inflaţiei şi a creşterei generale a preţurilor în toată lumea.

Dar dvs., vreţi ca eu să fac miracolul, pe care nici dvs. nu credeţi că aţi fi în stare să-l realizaţi, oricît de încrezător aţi fi în posibilităţile dvs. de om de stat şi de mare financiar.

După această explicaţie recapitulez domnule Brătianu cari sînt stările actuale de fapt, fiindcă numai sprijinit pe ele şi plecînd de la ele, se pot trage concluzii concrete.

A. <u>Sub raportul comunicaţiilor şi al transmisiunilor situaţia este următoarea</u> :

a) căile ferate au un vast proiect de noi construcţii, stabilite de noul regim, a căror valoare se ridică la suma de 102½ miliarde lei.

Din acest proiect s-a realizat în 2 ani normalizarea liniilor din Basarabia, Bucovina, Transnistria care reprezintă 3.781 km. lucraţi.

Terminarea dublării liniei Ploieşti-Braşov (începută din 1934).

- dublarea liniei Buzău-Mărăşeşti (1).
- s-a transformat în linie de mare trafic internaţional linia Braşov-Făgăraş-Sibiu.
- se termină linia Bucureşti-Livezeni începută şi abandonată apoi de regimurile dvs.
- s-a terminat terasamentul liniei Craioca-Bucureşti-Urziceni-Făurei şi linia Tăndărei-Piua Pietrii, care se va continua prin Hîrşova către Constanţa.

Pentru a se mări capacitatea transporturilor, s-a sporit capacitatea a 208 gări, s-au făcut 98 noi puncte de oprire, s-au modernizat triajele de la Bucureşti, Ploieşti şi Braşov; s-au unificat aparatele de centralizare şi semnalizare; s-au completat depourile de locomotive; se construeşte un mare atelie de reparat locomotivele şi vagoanele la Craiova.

- Au început realizările pentru electrificarea liniilor; se va înfiinţa o centrală hidro-electrică la Bicaz de 400-600 milioane kilowaţi pe an şi se tratează înfiinţarea centralei de la Porţile de Fier.

Pentru înfăptuirea acestui vast program, C.F. au angajat pînă acum din totalul de 102½ miliarde prevăzute comenzi şi lucrări în valoare de circa 39 miliarde lei afectaţi, în medie; <u>55% pentru investiţii, 10%</u> pentru refaceri şi înnoiri şi 35%

1) Pînă în toamna 1943, linia va fi dublată pînă la Paşcani şi în 1944 pînă la frontieră.

pentru completări.

b) <u>Sosele</u>

Incă din septembrie 194o, am stabilit definitivarea pînă în 1948 a unei noi reţele de 5.ooo km. în valoare de 5o miliarde lei.

S-au construit din nou, după cum poate aţi auzit :

- în Basarabia şi Bucovina 85o km.
- în Transnistria 6o km.
- în Transilvania 44o km.
- =n vechiul regat 476 km.

In afară de aceasta, 625 km. de şosea în lucru, se termină pînă la finele anului.

Tot în vechiul regat, s-a mai terminat şi 44 km.de pavaje pe şoselele de mare trafic, unde, din lipsa reparaţiilor suferea considerabil circulaţia.

In concluzie, în ultimii 2 ani, s-au construit, definitivat şi reparat 2.55o km. de şosea, pentru care s-au cheltuit 3 miliarde lei, pe cînd de la 1920 pînă la 194o, regimurile democratice au construit, definitivat şi reparat, 1785 km. (1) de şosea, a căror valoare s-a ridicat la 6 miliarde 718 milioane de lei.

Comentariile sînt de prisos.

c) <u>Porturi, reţele de silozuri şi frigorifere</u>:

- <u>Porturi</u>.

Pînă acum s-au executat :

- lucrări de amenajare la Giurgiu, pentru mărirea traficului portului, în valoare de 17o milioane,
- lucrări pentru mărirea şantierului naval de la Constanţa, în valoare de 65 milioane lei.

Pentru mărirea traficurilor portuale, s-a executat pînă acum la Giurgiu şi la Constanţa, lucrări în valoare de 235 milioane lei, iar pentru exerciţiul 1942-1943 şi următorii 3 ani, sînt în proiect lucrări în porturile maritime şi dunărene, precum şi altele privind calea navigabilă, în valoare de peste 4 miliarde lei.

---

1) 766,4 km.şosea nouă şi lol8,4 km. reparaţii şi definitivări.

./.

- Silozuri.

In scopul de a se asigura o bună valorificare a cerealelor şi pentru a se evita mai ales toamna, blocarea căilor ferate, s-au construit şi pus în funcţiune lo silozuri pentru care s-au cheltuit 933 milioane lei, iar pentru 1942-1946 s-au prevăzut lucrări noi în valoare de 7 miliarde şi jumătate lei.

Frigorifere.

Pînă în anul 1946, se vor termina lucrări în valoare de 2 miliarde şi jumătate lei, pentru construcţia a 18 întrepozite frigorifere în centrele cele mai populate, astfel încît să se poată conserva, în cele mai bune condiţii, produsele uşor alterabile. Cele mai moderne instalaţiuni au şi fost comandate în Germania.

B.POSTA SI TELEFOANELE

Am rerominizat telefoanele înstrăinate de "democraţiile" zise naţionale, răscumpărînd 1.367.96o de acţiuni, cu 7 dolari bucata, în valoare totală de 9.575.72o dolari;

- s-au modernizat aparatele şi instalaţiunile radiotelegrafice;

- s-au consolidat 1.24o km.trasee, s-au construit 2.159 km. trasee noi şi s-au întins peste 7.ooo km.fire.

- s-au construit garajele P.T.T. de la Herăstrău;

- s-au cumpărat şi pus în serviciu maşini,motociclete şi diferite materiale poştale, în valoare de 4oo milioane lei;

- se lucrează la reţelele judeţene din Moldova ce vor fi gata la 1 noiembrie 1942.

Valoarea acestor lucrări este de circa 1,85 miliarde lei.

Mai sînt în proiect următoarele lucrări:

- construirea unei gări poştale centrale;

- instalarea unui cablu internaţional pe traseul Giurgiu-Bucureşti-Cernăuţi-Orăşeni;

- organizarea unor instalaţii de telegrafie armonică şi înzestrarea tuturor centralelor importante cu aparate teleimprimatoare.

Aceste lucrări se ridică la circa 3,4 miliarde lei.

./.

De la 1 ianuarie 1941 - data cînd S.A.R.T. a fost romanizat, serviciul telefoanelor a realizat :

- ameliorarea şi amplificarea reţelei telefonice rurale în special în Bucovina şi Basarabia;
- mai multe lucrări importante de interes militar;
- construcţia unei noi centrale automate în Bucureşti.

Toate realizările înfăptuite în domeniul lucrărilor, publice, în ultimii doi ani, se ridică la o medie anuală de 4 ori mai mare ca în anii precedenţi.

C.Agricultura

Am adus în ţară pe credit şi pe termen lung, cu 3% dobîndă şi cu preţurile din 1939, datorită prevederilor (1) 3.030 tractoare şi mai sînt în curs de livrare 840; am capturat şi pus în stare de funcţionare 4.091 tractoare.

In total circa 8.000 tractoare au fost aduse în patrimoniul naţional,faţă de 4.031 tractoare existente la 1 ianuarie 1930, şi 3.340 importate de la 1930 la 1940.

Am adus în ţară de la 6 septembrie 1940 pînă la 1 octombrie 1942, 8.269 tone de maşini agricole (pluguri,grape,sămănători,maşini de treerat, secerători, unelte mici,etc.)

Valoarea tuturor acestor maşini şi unelte agricole importate în ultimii doi ani, se ridică :

- pentru tractoare la suma de 408 milioane lei;
- pentru restul maşinilor agricole, la suma de 567 milioane lei.

Pe lîngă aceasta, s-au mai fabricat şi continuă să se fabrice în ţară în anii 1941 şi 1942, încă 11.300 tone de maşini agricole.

D. ARMATA

Pentru instrucţia, întreţinerea şi înzestrarea armatei s-a cheltuit în ultimii 2 ani,aproape de 2 ori mai mult (2) decît s-a cheltuit înainte, în 21 de ani. (3)

---

1) convenţia cu Germania din 4.XII.1940.
2) 162,8 miliarde.
3) 105 miliarde.

./.

Creditele reale acordate pentru procurarea de materiale de război în ultimii 2 ani, 184 miliarde lei (1),reprezintă aproape 15o% din tot ce s-a acordat în acelaş scop în cei 12 ani dinainte (134,5 miliarde).

In războiul actual şi numai în 13 luni, s-au plătit ajutoare de mobilizare în valoare de 4,614 miliarde lei şi primesc aceste ajutoare circa 75% din totalul mobilizaţilor, în timp ce în războiul 1916-1919 s-au plătit ajutoare numai celor lipsiţi complet de mijloace şi numai cîte 5o bani pe zi de om la sate şi 7o bani pe zi la oraşe.

Pentru rechiziţii, în actualul război, s-a plătit în 2 ani de 1o ori mai mult (2) cît s-a plătit în războiul trecut în 24 de ani (3).

In afară de aceasta, în actualul război plata rechiziţiilor a început o dată cu războiul şi este la nivelul bonurilor emise, în timp ce în războiul 1916-1919, plata a început abia la 8 ani după începerea războiului şi nu s-a terminat nici astăzi.

In acest război s-au capturat pînă la 1 octombrie 1942 circa 13.1oo vagoane de material de război, din care, mai mult de 6o% s-a adus în ţară, iar restul este în drum spre ţară. Numai valoarea materialului capturat intrat în ţară - 7.528 vagoane - se ridică la suma de 5.o31 miliarde lei.

E. FINANTE

1) Cheltuielile pentru armată şi cele pentru pregătirea şi susţinerea războiului care se ridică la 67,3% din buget,pe exerciţiul 194o-1941, scade succesiv la 64,7% pe exerciţiul 1941-1942 şi la 56,5% pe exerciţiul 1942-1943 (primele 6 luni);

În aceiaşi perioadă de timp, în războiul trecut, cheltuielile pentru armată şi întreţinerea războiului creşteau de la 68,5% din buget pe exerciţiul 1916-1917, la 76%, pe exerciţiul 1917-1918.

2) Pe cînd în războiul trecut bugetul ordinar reprezenta pe exerciţiul 1916-1917 şi 1917-1918 numai 25,5% din venituri iar restul de 74,5% reprezenta diferitele resurse extraordinare, în războiul actual, bugetul ordinar pe exerciţiul 194o-1941,

1) Din care s-au achitat pînă în prezent circa 156 miliarde.
2) 627 milioane.
3) 62 milioane.

./.

1941-1942 şi 1942-1943 (primele 6 luni) reprezintă 47,6% restul de 53,4% reprezentînd resursele extrabugetare.

3) Pe cînd în România circulaţia fiduciară a crescut de la 100% cît era în 1939, la 206% în anul 1942, în aceiaşi perioadă de timp a crescut : în Bulgaria la 365%, în Canada la 239%, în Ungaria la 245%,în Statele Unite la 202%, în Germania la 185% etc.

4) Acoperirea monedei noastre (aur, bonuri de tezaur, devize) este astăzi de 54% faţă de aceia din 1918 care era de 20,2%;numai aurul din totalul acoperirei reprezintă azi 32%,pe cînd în 1918 reprezintă 7%, fără tezaurul de la Moscova sau 24% din tezaurul de la Moscova.

5) Depunerile în bănci şi alte instituţii de credit,care au scăzut de la 35 miliarde în 1938 la 8 1/2 miliarde în anul 1939, au crescut din nou la 12 1/2 miliarde la finele anului 1940 pentru a continua să crească necontenit în 1941,cînd ajunge la 22 1/2 miliarde şi mai ales în 1942 cînd valoarea lor ajunge la 33 1/2 miliarde.

6) Ajutoarele acordate, din ordinul meu, pentru şcoli şi biserici, se ridică în ultimii doi ani la suma de 1 miliard şi 605 milioane lei, în afară de materialele distribuite a căror valoare trece de 100 milioane lei.

7) Creditele acorsate din 1940 pînă azi pentru agricultură, industrie şi comerţ, se ridică la 182 miliarde lei, din care pentru români s-au dat 162 miliarde sau 90%, cu dobînzi care variază de la 2 1/2 - 7%; regimurile vechi, au dat între anii 1925-1939 credite în valoare de 123 1/2 miliarde,din care numai 80 miliarde pentru români, adică 64%, iar dobînzile au variat între 6 1/2% - 26%.

8) S-a adus în ultimii 2 ani în patrimoniul statului sume şi bunuri în valoare de 2 1/4 miliarde lei, în afară de 23.600 acţiuni diverse şi 10 terenuri şi ferme, toate recuperate din pagubele suferite de stat prin concesiile făcute regelui Carol al II-lea, Malaxa, Marmorosch Blank, Luca P.Niculescu, Auschnit foşti demnitari, etc., şi cari se ridică la valoarea de 4 miliarde lei.

./.

Alte procese, în curs, vor permite aducerea în proprietatea statului şi a celorlalte bunuri pierdute.

Iată domnule Brătianu situaţia.

Comparaţi-o,cu activitatea care s-a depus în epoca înfloritoare care ar fi trebuit să fie în ţară după război şi, comparaţi-o mai ales cu dezorganizarea, stagnarea totală economică, ruina şi deprimarea care au dominat în războiul trecut.

Este uşor să acuzi, trecînd cu cinism peste cifre, peste amintiri şi peste istorie.

A fost acuzat, cu aceiaşi îndrăzneală şi cu acelaşi cinism şi tatăl dvs.

La atacurile unui deputat cu nume de rezonanţă străină, Ion Brătianu a răspuns, cu demnitatea care-l caracteriza.

"Cine eşti dumneata să-mi spui aceasta? Dă-mi voie să-ţi spun, că nu trebuie să personific în dumneata singur istoria şi să te faci reprezentantul tuturor românilor valoroşi.

Lasă, ca prin faptele dumitale, să dovedeşti, că eşti un român de valoarea strămoşilor noştri".

Cine sînteţi dvs.domnule Brătianu ?

De ce personificaţi în dumneavoastră istoria ?

De ce vă confundaţi cu poporul român, cînd el nu vrea să se confunde cu dvs.?

De ce nu lăsaţi ca, prin faptele dvs.,nu prin memorii, să "dovedăţi"că sînteţi de valoarea strămoşilor dvs.?

De ce vorbiţi în numele poporului, cînd nu v-a dat în trecut şi nici nu vă va da în viitor un asemenea mandat?

Dar dacă vi l-aţi dat singur, confundînd clubul,liberal cu ţara, fiţi onest şi loial în actele dvs.publice, cel puţin faţă de un regim care nu înşeală, nu minte, nu fură, nu face demagogie, dimpotrivă face tot ce omeneşte îi stă în putinţă pentru ca să salveze o ţară frămîntată de la pieire şi un popor zbuciumat din mizerie.

Inainte de a încheia şi acest capitol, ţin să lichidez domnule Brătianu, încă una din afirmaţiile făcute de dvs.într-un memoriu anterior, afirmaţie care este şi o ofensă.

Aţi afirmat că nu am "mîinile libere".

Domnule Brătianu, pe ale mele nu a reuşit nimeni pînă acum şi nu va reuşi nici în viitor să mi le încătuşeze.

./.

Pe lîngă mîndria neterfelită de soldat, o am şi pe aceia de român adevărat, modest dar fanatic.

Am, domnule Brătianu mîinile total libere şi faţă de toţi cei din afară cari ar încerca ceea ce le-a reuşit sub regimurile dvs.şi faţă de cei din ţară care încearcă să mă ofenseze.

Nici o servitute - nici faţă de străini, nici faţă de aliaţi, nici faţă de prieteni şi de colaboratori - nu apasă pe umerii, pe voinţa şi pe conştiinţa mea.

Nu tot astfel, puteţi afirma dvs.,despre situaţiile în care s-au găsit tatăl şi fratele dvs.,-

Vă reamintesc suferinţele pe care le-au îndurat şi zbuciumul în care au trăit, încercînd să apere, chiar faţă de foştii lor aliaţi drepturile noastre, libertăţile noastre şi demnitatea noastră.

Fiţi sigur, domnule Brătianu că de cînd guvernez nu am trecut prin aceste încercări.

Am raporturi foarte amicale cu aliaţii noştri de astăzi şi foarte corecte cu duşmanii.

Am tratat cu demnitate toate problemele neamului, deşi am luat conducerea unui stat dezarmat, dezorganizat,compromis.

Cu toate acestea, nu am părăsit nici o clipă ţinuta demnă pe care mi-o impunea dreptul unui popor nevinovat; nu am tolerat nici un amestec, nici în afacerile politice interne, nici în cele economice şi nimeni pînă acum din marii noştri aliaţi nu a încercat să mă umilească şi prin mine să vă umilească pe dvs.pe toţi.

Urez ţării mele, domnule Brătianu, să fie în viitor tratată cum este astăzi şi cred că sînteţi convins că, am mai puţin ca oricare altul din această ţară, atrofiată conştiinţa şi mîndria de român şi de om liber.

Poporul românesc, nu mai are astăzi nici servituţiile impuse de congresul de la Berlin din 1878 prin schimbarea articolului 7 din Constituţie, nici servituţiile ruşinoase impuse după războiul trecut în privinţa minorităţilor şi a jidanilor, nici servituţiile Genevei, nici pe acelea impuse prin creditele de stabilizare şi refacere.

Nici un străin nu mai exercită astăzi, pe teritoriul României şi pe teritoriile ocupate de noi, "controlul", cu care

"democraţiile străine" au umilit "democraţiile româneşti" şi datorită lor amorul propriu al unui popor liber.

Tara românească, domnule Brătianu, nu se mai găseşte astăzi în situaţia umilitoare creiată de Tratatul României cu Austria, prin care se impunea României, "condiţii ce jigneau independenţa ei politică şi compromiteau grav libertatea ei economică"; nici în situaţia şi mai umilitoare creiată prin "preambulul" tratatului minorităţilor, în care se afirma textul că : "independenţa României n-a fost recunoscută de cît sub rezerva anumitor condiţii".

Mai uitaţi, s-au poate ignoraţi, deoarece aveaţi pe atunci alte preocupări, că la 4 septembrie 192o, Hoower a propus "excluderea României din rîndurile puterilor aliate şi asociate, ruperea legăturilor diplomatice şi boicotarea ei economică şi financiară".

Această propunere se făcea în timp ce armata română punea cu sîngele ei, ordine la Budapesta şi scăpa Europa de anarhie.

Iată, domnule Brătianu, cum era tratat neamul românesc sub regimul părintelui ~~şi fratelui~~ dvs.

Totuşi, aveţi cinismul să trageţi vălul peste aceste umilinţi istorice, să mă acuzaţi, fără să cunoaşteţi adevărul, că "nu am mîinile libere" să-mi cereţi să am mai multă încredere în aceste democraţii şi să mă întorc la ele.

Ofensa pe care mi-o aduceţi astăzi şi mie şi ţării, priveşte guvernările ~~dvs.,cari,~~ uitînd regimul capitulaţiilor şi lupta dată pentru a-l înlătura, nu au avut tăria şi autoritatea să scutească neamul şi pe cei 8oo.ooo de martiri ai luptei pentru întregire şi unire, de o nouă umilinţă.

Aliaţii noştri de astăzi, nu şi-au îngăduit şi nici nu au încercat să umilească neamul românesc.

Ei au redat ţării, naţiei şi armatei, consideraţia pe care o constataţi zilnic din ziarele străine aliate şi neutre şi pe care o puteţi constata dacă vreţi să vă daţi osteneala,din arhivele statului.

Aţi fost imprudent, domnule Brătianu şi regret că m-aţi forţat să vă aduc la realitate, întorcînd pagini de umilinţă,

./.

înscrise în istoria poporului nostru, de către guvernele liberale şi democratice, conduse de predecesorii dvs., de la cari vă trageţi şi situaţia şi pretenţiile de unic îndrumător al acestui neam.

Am, în ceea ce priveşte raporturile cu aliaţii, mîinile perfect libere, fiindcă prin ţinuta, prin demnitatea şi prin munca pe care mi le-am impus şi le-am impus şi altora, am reuşit să le descătuşez şi să le redau libertatea.

Este drept însă, domnule Brătianu, că nu am ca dvs. democraţii "mîinile libere":

- să mînuiesc fondurile secrete, cum,le-aţi mînuit;
- să mint poporul, cum a fost minţit;
- să "măsluesc" ~~urmele, să~~ mînuesc "suveica", "bîta" şi "ţuica" cum a-ţi mînuit-o pentru a cere şi a smulge"voturile poporului" ;
- să dispun şi să împart pămîntul, creditele, acţiunile, băncile, devizele statului, cum le-aţi împărţit dvs. şi să-mi iau partea leului din ele;
- să mă amestec în justiţie, cum se amestecau regimurile dvs;
- să mînuesc, să organizez şi să aţîţ studenţii, funcţionarii şi armata, după interesele mele politice;
- să dau prietenilor, familiei şi partizanilor, credite pe termen lung şi cu dobînzi de favoare de la Banca Naţională sau de la alte instituţii de credit şi bancare, pentru a cumpăra moşii, acţiuni,fabrici etc. ;
- să confund punga mea, cu a statului şi să pun interesele mele, mai presus de interesele statului;
- să nu plătesc sau să tolerez să nu se plătească fiscul, de către potentaţii banului, ai profesiunilor libere şi ai politicii;
- să acopăr pe tîlhari cînd îi prind, oricine ar fi şi orice situaţie ar avea;
- să fac legi protecţioniste pentru fabricile mele, să dispun de aparatul de stat după interesele electorale, să afirm că "legea sînt eu", poporul să rămînă cu constituţia şi eu cu puterea, sau : "aşa vreau, aşa fac".

./.

Iată, domnule Brătianu, după ce suspină democrațiile și iată de ce, deși sînt după dvs. și după crainicul pe care l-am poemnit mai sus, "tiran" și "dictator", nu mai am mîini libere.

Nu le am, domnule Brătianu, fiindcă respect acest popor, cum vă respect și pe dvs. și nu pot să-mi bat joc în nici un fel de el.

Pot greși, sînt însă și voi rămîne de bună credință.

Este ceea ce vă cer și dvs.tuturor.

4). Afirmați că"armata noastră a fost înglobată,în cea germană."

O elementară punere la contribuție a memoriei dvs.,ar fi trebuit să vă impună, să nu ridicați această problemă militară și politică, care, după modul cum este formulată, este o subtilă și perversă încercare de acuzare.

Sînteți și în această privință, de acord cu crainicul jidan de la Londra, care în imbecilitatea și dușmănia lui, crede că poate să facă o intrigă între conducere și popor, debitînd zilnic, cu accentul lui jidovesc și această stupiditate.

Dacă, pentru acel ticălos tendința aceasta este explicabilă, pentru dvs.însă, ridicarea problemei este o imprudență și o impietate.

Este o imprudență, fiindcă ați uitat că în războiul trecut armata română, în totalitatea ei, a fost "înglobată" în armata rusească, atît în operațiile care au dus la pierderea Dobrogei, cît și acelea din Moldova, care au dus la odioasa pace separată, inspirată de dvs., dar tratată de un general cu prestigiu, din orgoliul de a fi prim-ministru cu orice preț și în orice condiții, care după aceia a fost, tot de dvs.,atacat și ofensat pentru că a făcut acea pace.

Astfel de victime și de unelte,ați mai făcut și din alți generali și oameni politici.

Ignorați, sau uitați că în trecutul război, generalul Prezan, șeful marelui Cartier general român și cu mine,mergeam zilnic la generalul Scharoff și Scerbacev, pentru a face raportul și a primi ordine.

Ați uitat, că în Moldova, trupele și comandamentele rusești erau stăpîne și se purtau ca cuceritori și protectori.

./.

Aţi uitat că, pe cînd ele ocupau satele şi oraşele şi erau hrănite cu unt şi alimente din abundenţă, soldaţii noştri zdrenţuiţi şi muritori de foame, au fost adăpostiţi în timp,de iarnă în bordeie neîncălzite şi neaerisite, din lipsă de ferestre şi geamuri, ceea ce a provocat groaznica mortalitate din primăvara anului 1917.

Aţi uitat, că şi ultimele noastre disponibilităţi din Moldova, pentru hrana soldaţilor, a populaţiei, a spitalelor, au fost, unele cedate de dvs. şi altele ridicate cu forţa de ruşi,

A plătit neamul românesc, cu cel puţin 300.000 de morţi inutile, toată această grandioasă operă a dvs.

Aţi mai uitat, domnule Brătianu, devastările şi umilirile la cari asistau încremeniţi, cu arma la picior, fiindcă erau cu totul la discreţia sălbaticilor şi la ordinele Comandamentului rus, care pentru a rămîne din perfidie politică, singur stăpîn în Moldova, a făcut o enormă şi brutală presiune asupra fratelui dvs.,pentru ca regele, guvernul ţării, resturile armatei,autorităţile şi chiar o parte din populaţie să meargă undeva în fundul Rusiei, sub pretextul că în Moldova nu este "loc destul pentru trupele sale", şi are "nevoie de linişte şi de ordine",

Aţi uitat că, pe cînd stăteam cu baioneta duşmanului înfiptă în piept, aliaţii dvs.ruşi,încercau s-o înfigă pe la spate, ceea ce a determinat penibila luptă dintre ei şi noi.

Dar aceasta nu este, domnule Brătianu, decît numai una din feţele umilinţei la care am fost supuşi ca soldaţi, ca oameni şi ca popor, de un neam sălbatec şi de atîtea ori cotropitor al neamului nostru cu care dvs. v-aţi aliat atunci şi din faţa căruia îmi cereţi astăzi să "retrag armata".

Aceleaşi umilinţe, le-am suferit şi de la un alt mare aliat, care dat fiind halul de nepregătire militară şi slabă conducere de sus şi pînă jos, cu care aţi intrat în război, a trimis la noi o misiune militară spre a ne "învăţa să facem războiul", care ne-a învăţat, este drept dar care ne şi umilea zilnic, din lipsă de tact şi din orgoliu.

Aţi uitat că pe lîngă fiecare comandat de regiment,de divizie, de corp de armată şi de armată, era cîte un aşa-zis "consilier tehnic", care în foarte multe cazuri era în conflict

./.

grav şi permanent cu comandanţii demni şi comandamentele pricepute, fiindcă încerca să se transforme din consilier în conducător.

Multe greşeli operative, cu consecinţe istorice foarte grave - politice şi militare - au fost comise pînă la venirea mareşalului Prezan în capul Marelui Cartier General, datorită faptului că generalul Iliescu, care pierduse cu totul autoritatea din cauza incapacităţii şi imoralităţii sale notorii, a silit, armata şi pe comandanţii ei, să execute fără replică ordinile şi cererile formulate de multe ori cu pumnul în masă de generalul Berthelot (1).

Neevacuarea la timp a Olteniei, cu tot cortegiul ei de consecinţe politice, morale şi strategice, este numai unul din exemplele care ilustrează această penibilă şi tragică situaţie care a rezultat nu numai din faptul că, armata românească a fost "înglobată" în armata rusă, dar a şi fost pusă în realitate însă ne formal, sub comanda - nelegală şi umilitoare pentru un neam şi pentru istoria lui - a unui general care putea să fie - şi era - foarte capabil, dar care nu avea nici o răspundere faţă de istoria noastră.

El urmărea cu orice preţ şi cu drept cuvînt, salvarea frontului francez, chiar dacă pentru aceasta ar fi trebuit să sacrifice total pe toţi aliaţii Franţei.

Necesitatea de a se "degaja" Verdunul, a antrenat sacrificarea, de multe ori inutilă a soldaţilor noştri pe treptele Carpaţilor şi în luptele neegale de la Jiu şi Cerna.

Vă mai amintesc domnule Brătianu, că la venirea mareşalului Prezan şi a mea la Marele Cartier General în decembrie 1916, am găsit înstalaţi în toate birourile şi secţiile acestei instituţii de conducere şi de onoare militară, tehnicieni francezi cari, în majoritate mai mici în grad de cît şefii români responsabili, erau investiţi, cu consimţămîntul fratelui dvs. şi din ordinul generalului Iliescu, cu puteri discreţionale de conducere.

A fost cea mai mare umilinţă care se putea impune unei armate chiar bătute.

1(Dl.Mareşal Prezan a ieşit îndurerat, de la o astfel de penibilă scenă, petrecută în faţa regelui la Paris.

./.

Din această cauză, depresiunea morală provocată de marile şi ruşinoasele înfrîngeri suferite pînă atunci, era agravată, iar acţiunea Marelui Cartier General era, în unele compartimente, paralizată, fiindcă nu toţi "consilierii" erau cu adevărat comptenţi şi nu toţi şefii de secţii şi de servicii erau nepricepuţi.

O conducere militară superioară, nepricepută şi fără prestigiu, îi punea în imposibilitate să-şi valorifice calităţile lor.

A fost o mare luptă între generalul Prezan şi generalul Berthelot, pentru a-l determina să consimtă să-i readucă la rolul lor de consilieri tehnici şi, a fost una şi mai mare dată de mine, pentru a scoate din biroul de operaţii, al cărui şef fusesem numit, pe colonelul francez pe care l-am găsit instalat la masa mea.

Datorită acestei atitudini demne, biroul de operaţii al M.C.G., a fost singurul care, pe tot timpul campaniei, nu a avut consilieri tehnici, fiindcă nu am consimţit să-l accept, nu din orgoliul personal, ci din mîndrie naţională.

Iată, domnule Brătianu, care a fost situaţia în războiul trecut.

Comparaţi-o acum cu ajutorul pe care-l avem astăzi de la conducerea politică şi militară germană.

Din punct de vedere politic vă asigur, domnule Brătianu, că eu nu am de suferit de la domnii Kilinger şi Bova Scoppa, nimic din ceea ce a avut de suferit fratele dvs. de la diplomaţii marilor săi aliaţi şi mai ales, de la ministrul Rusiei, iar din punct de vedere militar, raporturile noastre sînt cele mai camaradereşti şi cele mai cordiale, care au existat între două armate aliate, fiindcă ele se bazează pe stima şi respectul reciproc.

Nici eu, nici şeful meu de stat major şi nici un ofiţer din cabinetul sau statul meu major, nu au mers şi nu merg la raport şi la ordine la şeful Misiunii Militare germane din România.

Contrar de ce s-a petrecut în războiul trecut, nici o acţiune umilitoare şi imperativă, nu se va găsi în arhiva actualului război din partea Misiunei sau comandamentului suprem german.

./.

Nici un conducător tehnic militar german, nu s-a găsit și nu se găsește pe lîngă niciunul din comandanții noștri militari de la regiment și pînă la armată.

Se găsesc însă ofițeri germani, cari nu ies din rolul lor de "ofițer de legătură" între trupele noastre și cele germane, decît numai cît li se cere avizul pentru anumite probleme și numai dacă li se cere.

Nici unul din aceștia, nu și-a îngăduit pînă acum și nici nu-și va îngădui în viitor să ceară, după cum o făceau francezi, schimbări de comandanți și să arate cine anume să fie numit în locul lor.

Armata germană nu a făcut, domnule Brătianu, nici-o mîrșăvie pe teritoriul nostru ; a plătit totul, s-a purtat bine cu populația, nu a omorît copiii după cum făceau cazacii ; nu a violat casele, hamberele, femeile; nu a devastat căile ferate. Această armată a luptat, de data aceasta, cot la cot cu noi și pentru noi.

Armata germană nu a părăsit teritoriiile noastre, după cum a făcut rușii în fața bulgarilor în Dobrogea și nu a stat cu brațele încrucișate pe cînd noi luptam la Prut, după cum au făcut rușii în bătălia de pe Argeș, cînd dacă ar fi vroit să intervină (1) s-ar fi cîștigat bătălia.

In sfîrșit, domnule Brătianu, armata română nu numai că nu a fost "înglobată" în armata germană, dar nu a fost nici măcar pusă sub comandă germană.

Ceea ce s-a întîmplat cu mareșalul Prezan și cu regele Ferdinand în războiul trecut, nu s-a întîmplat sub mareșalul Antonescu, nici cu el și nici cu regele țării.

Dimpotrivă, pentru prima oară de cînd există neamul românesc, un general român s-a bucurat de cinstea de a avea sub ordinele sale, o numeroasă armată germană și generali glorioși germani.

Sub comanda mea, trupele germane și române au trecut Prutul; sub comanda mea s-a dezrobit Basarabia și Bucovina de către trupele germane și române ; sub comanda mea efectivă, a fost cucerită Odessa numai de trupele românești.

---

1) Erau 3 divizii rusești, la 30 km. de cîmpul de bătălie.

./.

Cinstea făcută mie, se resfrînge şi se va resfrînge desigur o eternitate deasupra neamului.

Totuşi, dvs.o socotiţi umilinţă.

De aceea vă întreb, împreună cu naţia, dacă aceasta este umilinţă, cum ar trebui să fie calificată situaţia pe care aţi impus-o dvs. armatei şi comandamentului român în războiul trecut?

Dacă, după cucerirea Basarabiei, comanda mea a încetat, aceasta nu înseamnează, pentru un om de bună credinţă - care-şi dă osteneală să cunoască şi să aprofundeze faptele şi succesiunea lor - că armata română a fost înglobată în armata germană.

Adevărul este că, după ajungerea pe Nistru, germanii au crezut că nu mai au nevoie de trupele noastre şi mi-au cerut să le las provizoriu la dispoziţie, brigăzile de munte şi corpul de cavalerie. Mai tîrziu, constatînd că realităţile sînt altele, să intervin, la început cu încă 2-3 divizii în Crimeia şi ulterior pe Doneţ cu cele patru divizii care ocupau Transnistria.

Frontul se spărsese, singurele forţe imediat la îndemînă erau ale noastre, puteam în această situaţie să nu intervenim ?

Tatăl dvs., nu a trecut Dunărea, cînd i s-a cerut în 1877, cu toate că graniţele ţării şi înţelegerea de la Livadia fuseseră violate ?

Aceasta fiind situaţia, puteam să continui a exercita mai departe comanda ?

Numai un nepriceput în problemele de comandament militar, puteau să o pretindă.

Numai un cap politic strîmt, s-au pătimaş, poate să o conceapă.

Sînt şi conducătorul statului.

Au fost atîtea greutăţi, care trebuiau să fie zilnic învinse şi probleme care se cereau soluţionate, la care se adăugau greutăţile imense de liniştirea ţării, de aprovizionare şi de organizare.

Puteam , în astfel de circumstanţe, cînd marea majoritate a forţelor care fuseseră retrase, după cucerirea Odessei, erau în plină reorganizare, să părăsesc ţara pentru a comanda cele cîteva divizii care au fost lăsate, pentru operaţii, la dispoziţia germanilor ?

./.

Se poate din acest fapt trage, cu bună credință, concluzia că armata, a fost"înglobată" în armata germană ?

Este serios, domnule Brătianu, să faceți astfel de afirmații ?

In primăvara trecută, constatîndu-se că puterea militară rusească nu poate fi înfrîntă,numai de germani, s-a cerut concursul total al tuturor celor angajați în Axă și mai ales, al celor amenințați în existența lor, interesați direct la prăbușirea bolșevismului și a Rusiei.

Așa am ajuns, în ultimul timp, la trimiterea pe cîmpul de luptă a armatei, care se grupează, cu mici excepții, toată în aceiași parte a imensului front.

Comanda forțelor noastre, întărite cu o armată germană, va fi luată în curînd de mine.

Onoarea nu este pentru mine ci pentru dvs. toți.

Faptul însă face dovadă, că marea încredere și stimă, de care s-a bucurat și se bucură, pentru prima oară în lunga sa viață neamul românesc și armata sa, din partea celui mai puternic și mai glorios popor care a existat vreodată.

Este un fapt istoric, care va face pentru veșnicie, mîndria neamului românesc.

Este, ceea ce nu poate înțelege și mai ales mistui jidanul de la Londra.

Este ceea ce, orbiți fiind de patimă, de invidie și de interese egoiste, nu pot înțelege unii dintre foștii politicieni români, cari circulă cu prudență pe la colțurile de stradă, critică, cu și fără rost, orice acțiune bună sau rea, comentează și răspîndesc orice zvon pus în circulație de jidani și ațîță cu perfidie din umbră.

Iată, total și definitiv spulberată și legenda "înglobării" armatei române în armata germană.

Adevărul, după cum vedeți, este altul.

Si acum, cînd v-am pus și în această privință realitățile în față, nu ezit să afirm, că "între înglobarea" armatei române în armata asiaticilor anarhizați, dușmanii noștrii de ieri, de azi, de mîine și de totdeauna, dușmani de care tremurați ca varga pînă la înfrîngerea lor și "înglobarea" ei în armata celui mai glorios popor, cu care nu avem nimic de împărțit dușmănos

şi numai frăţeşte, orice om cu minte sănătoasă, cu suflet curat şi cu conştiinţa limpede, nu are de ales.

Dar este, după cum am afirmat mai sus, şi o impietate, domnule Brătianu.

Este o impietate fiindcă uitaţi că tatăl dvs. a fost calificat de "trădător" fiindcă a adus "instructori şi tehnicieni germani" şi a făcut politică de apărare şi de redresare economică,cu Germania.

Căutaţi în arhiva familiei dvs., răspunsul public, dat de părintele dvs. îndrăzneţilor.

Acelaşi răspuns vi-l dau şi eu dvs. astăzi.

5) Afirmaţi că "vecinii îşi menajează puterile pentru a le avea intacte la sfîrşitul războiului".

Este adevărat, domnule Brătianu că "vecinii" noştri cari nu sînt în realitate amicii noştri, îşi "menajează puterile".

Mă preocupă şi pe mine continuu, îndeaproape şi destul această problemă.

Este trist, că lăsaţi să se înţeleagă - pentru scopurile de mai tîrziu pe care le urmăriţi şi pentru care credeţi că pregătiţi terenul cu abilitate - că sînt şi în această privinţă mai puţin conştient, decît cel mai inconştient om din această ţară.

Ce osteneală v-aţi dat să constataţi, acţiunea şi truda noastră şi în această privinţă ?

Totuşi este trist, să credeţi că stau cu braţele încrucişate.

Sînt însă acţiuni politice şi militare, pe cari numai inconştienţii şi duşmanii, pretind să fie divulgate public.

Stiţi, cît a fost criticat acela, a cărui moarte prematură a adus la prăbuşirea catastrofală a partidului a cărei conducere v-aţi însuşit-o ca un drept familiar, pentru ca în timpul faimoasei perioade de neutralitate, ţinea naţia în totală necunoaştere a pregătirilor, tratativelor şi acţiunilor sale.

Ceea ce aţi găsit, desigur, că era înţelept ca procedare pentru frratele dvs.,găsiţi că nu este înţelept astăzi şi, ca o consecinţă, trageţi concluzii într-o problemă ale cărei

./.

elemente esenţiale, nu pot şi încă nu trebuie să fie cunoscute de stradă şi va scăpa şi dvs. fiindcă nu voiţi să le cunoaşteţi

Dacă aţi fi dornic a servi cu adevărat ţara, era mai indicat să părăsiţi fotoliul birourilor, băncilor şi cheile safeurilor şi pivniţelor dvs. şi să mergeţi continuu pe front, pentru a vă interesa de adevăratele stări de fapt - după cum aţi fost rugat - pentru a fi pus în cunoştiinţă cu ceea ce nu poate fi, deocamdată cunoscut de toţi.

Aşa cred, că ar fi făcut, aşa cred că trebuie să facă un adevărat patriot, cînd mai ales are şi pretenţii de conducător.

Aţi guvernat şi dvs. şi familia dvs. şi alţii, îndelungată vreme această ţară.

Aţi făcut greşeală peste greşeală.

Aţi fost detestaţi şi, după fiecare guvernarea v-aţi găsit sub ameninţarea răzbunării publice, de care aţi scăpat numai prin abilităţi bizantine şi datorită împrejurărilor.

Am primit şi eu roluri foarte mari în această ţară.Examenul pe care l-am dat, înfăptuirile şi încrederea cu care m-a onorat întotdeauna armata şi de multe ori şi naţiunea,fără să le-o cer, mi-ar fi dat dreptul, mai mult decît dvs., să intervin, să trimit memorii şi să acuz pentru ceea ce, direct sau indirect făceaţi ca om politic s-au se făcea de partidul dvs., cu sau fără voinţa dvs.

Nu am făcut-o fiindcă am avut bun simţ, fiindcă nu-mi luam informaţiile mele din stradă, de la jidani, de la oameni interesaţi, de la dezamăgiţi sau pătimaşi.

Nu am făcut-o, fiindcă cred că un om înţelept nu trebuie să intervină cu sfaturi s-au gesturi cînd nu este îndeajuns informat, asupra cauzelor cari au determinat o acţiune şi nu alta.

Dvs.,care nu aveţi la activ nimic deosebit înfăptuit pentru ţară şi care aveţi însă, foarte mult realizat pentru dvs.,personal, îmi trimiteţi, oridecîteori afacerile personale - la Letea, la Bănci, la desfacerea produselor dvs.,agricole şi viticole nu vă aduc beneficiile pe care le urmăriţi, cîte un memoriu care poartă pecetea omului care, fiind incapabil să iasă din sfera intereselor egoiste, nu poate să se ridice, pe culmea intereselor colective, superioare şi istorice.

./.

Ar fi bine să lăsaţi vechile procedee politicianiste domnule Brătianu, cel puţin în ceasurile acestea de furtună şi de pericol şi să trăiţi, împreună cu neamul, clipele sale de durere, de muncă dezinteresată în folosul naţiunii, de răspunderi şi de idealuri supreme.

Lăsaţi-vă vă rog, de abilităţile vechi politicianiste, cel puţin atunci cînd se joacă soarta neamului.

Strîngeţi, prin memoriile şi scrisorile ce-mi trimiteţi, documente pentru istorie.

Fiţi sigur că ele se vor întoarce împotriva dvs.

Memorii şi ameninţări aţi trimis regilor Carol şi Ferdinand, ori de cîte ori eraţi în opoziţie.

Memorii numeroase s-au trimis regilor şi de alţii împotriva dvs. S-au trimis în special de popor care nu o dată a murmurat în contra dvs.

Memorii, aţi trimis regenţei, împotriva regimului "duşmanilor în alb" şi al skodiştilor şi boiştilor cît şi împotriva "restauraţiei".

Aţi organizat în ajunul ei, în faţa "Clubului partidului" cunoscuta şi ridicola manifeatare de stradă, în fruntea căreia aţi pus un general, crezînd că vă puteţi asocia armata.

Aţi răspîndit broşuri ofensatoare şi manifeste oculte "anticarliste", aţi ameninţat cu anumite atitudini, pentru ca două zile mai tîrziu să încercaţi forţarea porţii de din dos a palatului, prin tătărăşti, strungi, d-ri. Angeleşti şi Costineşti, pentru a vă înţelege.

Inţelegerea v-a adus la putere doi ani mai tîrziu tot regimul pe care-l calificaţi cum l-aţi calificat.

Memorii, aţi trimis regelui Carol II pentru a protesta împotriva dlui.Tătărăscu, care a guvernat patru ani ţara şi partidul, care l-a urmat în întregime, dar al cărui "şef" aţi continuat să rămîneţti, ca la trecerea în opoziţie să.puteţi, aşa cel puţin speraţi, să exercitaţi din nou asupra lui o şefie "efectivă". Ce s-a ales şi din această credinţă şi speranţă a dvs., ştiu toţi.

Memorii, aţi făcut împotriva loviturii de stat din 1938, deşi a fost dată şi cu concursul statului dvs.major de astăzi.

Memorii, aţi trimis şi mie, cînd am dat lovitura de stat

./.

în septembrie 1940, cînd am făcut regimul legionar după rebeliune, la intrarea în război şi după Odessa şi Crimeia.

Acestea sînt toate, domnule Brătianu, gesturi formale, de acoperire şi de "om care vrea să se afle în treabă", pe cînd naţia cere, în special în momentele grele, fapte şi riscuri şi, mai presus de toate, cere sinceritate şi consecvenţă, iar nu memorii şi atitudini echivoce.

Nu cu critica sterilă şi cu memorii protestatoare se pot soluţiona problemele şi se poate salva liniştea, graniţele, onoarea şi viitorul unui neam, mai ales pe vreme de furtună.

Afirmaţi, că vecinii noştri îşi "păstrează forţele pentru a le avea intacte la sfîrşitul războiului".

Dar bulgarii nu au rămas în coasta fratelui dvs., în 1916, care totuşi a intrat în război, fiindcă avea "garanţia" tuturor să nu va fi atacat mişeleşte.

Nu am nevoie să vă reamintesc cît a valorat această garanţie.

Ce s-a întîmplat, deasemenea.

Vă temeţi că ungurii se "armează" şi vedeţi în acest fapt un pericol.

Se înarmau şi bulgarii ; vedea şi fratele dvs. un pericol în acest fapt, totuşi nu a ezitat să intre în război, lăsîndu-şi spatele la discreţia lor totală.

Situaţia de astăzi a României este alta.

Am asigurări că la cel dintîi gest pe care îl vor face vecinii împotriva noastră, pe timpul războiului, vor fi zdrobiţi.

Totuşi, făcînd abstracţie de aceste asigurări vă întreb, cît de nesinceră sau de şubredă poate să fie mintea care-şi închipuie că nu vor fi spulberate de anarhie toate forţele - mai ales acele rezultate dintr-un mediu social anarhizat, cum este cazul Bulgariei şi al Ungariei - în cazul cînd Germania va fi învinsă de asiatici ?

Ceva mai mult, pentru liniştea dvs. vă atrag atenţia că, în cazul unei eventuale înfrîngeri, liniile de retragere germane trec pe la noi şi prin Ungaria.

./.

Cum vor putea deci ungurii, să întreprindă în această eventualitate vreo agresiune împotriva noastră ?

De aci, domnule Brătianu, reese necesitatea de a contribui cu sinceritate, cu toate puterile şi la timp pentru înlăturarea definitivă şi totală, prin înfrîngere, a pericolului care amenință toată civilizația, toată Europa şi în primul rînd pe noi.

După aceea, vom vedea.

O minte sănătoasă, nu aleargă în acelaş timp după mai multe țeluri şi caută să rezolve probleme pe rînd.

Intr-un memoriu anterior, m-ați acuzat că "nu sînt sigur că voi cîştiga victoria şi ați afirmat că rezultatele războiului sînt îndoielnice".

Vă întreb, care om cu mintea întreagă, care conducător înțelept de la Gingishan şi pînă la timpurile noastre, a fost sigur, sută la sută de victorie, cînd a început o acțiune, s-au a luat armele pentru a se apăra cînd a fost provocat ?

Totuşi, nu a ezitat să se arunce cu toate forțele şi cu toată nația sa în luptă, chiar cînd era, cum este cazul nostru de azi şi cum a fost cazul nostru de totdeauna, pe viață şi pe moarte.

Mircea cel Bătrîn, Stefan cel Mare, Mihai Viteazul, regele Carol I, au fost, sută la sută siguri de victorie, cînd a ridicat spada neamului împotriva duşmanilor cotropitori ?

A fost, sută la sută sigur de victorie, tatăl dvs. cînd a trecut Dunărea în 1877 în condițiile în care a trecut-o ?

A fost, sută la sută, sigur de victorie fratele dvs.(1) în 1916 cînd a făcut pasul istoric pe care, conştiința unui neam i l-a impus atunci să-l facă şi pe care, acelaşi conştiință a neamului întreg, mai puțin a dvs., a cîtorva cari pot fi numărați pe degete, mi l-a impus şi mie să-l fac în 1940 şi 1941 şi mi-l impune astăzi să-l continui ?

Aceasta nu înseamnează însă, că nu mi-am luat toate precauțiunile şi nu mă pregătesc să fac la sfîrşitul războiului față, chiar cu armele, încît mai bune condiții posibile, în mult mai bune condiții, de cît ați aruncat dvs. armata în războaiele

1) Dacă ar fi aşa nu ar avea încă un merit de a fi făcut ceea ce au făcut.

./.

din 1913 şi 1916, oricărei eventualităţi, oricărei nebunii.

Dacă rezultatul războiului este "îndoielnic" de ce nu aţi fost de la început categoric împotriva lui ?

Dar rezultatul războiului, pe care l-aţi făcut în 1916 nu era "îndoielnic" chiar de la primele noastre ciocniri cînd a început să se desemneze şi valoarea reală a ajutorului rusesc şi nesinceritatea angajamentului scris, luat de toţi aliaţii în privinţa ofensivelor care trebuiau să fie declanşate, concomitent cu intrarea noastră în război, de Brusilov şi Sarrail ?

Acest rezultat nu a devenit şi mai îndoielnic datorită înfrîngerilor din Dobrogea, Turtucaia, Jiu, Cerna, Predeal, Bucureşti, etc.etc., cari se succedau într-un ritm ameţitor şi cari au dus chiar, din primele luni ale războiului, la înmormîntarea entuziasmului şi la distrugerea armatei şi a ţării ?

A fost atît de îndoielnic, încît ne-a dus la cunoscuta şi dureroasa pace, regizată de dvs. şi totuşi nimeni, în afară de democraţi, nu s-a gîndit să condamne pe fratele dvs.,pentru faptul,că a cerut poporului să sîngereze, pentru înfăptuirea idealurilor şi libertatea fraţilor.

Dar, cîte din războaiele şi luptele noastre, nu au fost îndoelnice sau pierdute şi totuşi, poporul românesc a continuat sub diferiţi conducători, să ia lupta de la capăt pentru a-şi asigura stăpînirea pămînturilor strămoşeşti ?

La fel au făcut toate popoarele.

La fel am făcut şi romanii cari au pornit de la o colină şi au cucerit, după mai multe secole de luptă, toată lumea antică.

In cîte secole şi după cîte victorii şi înfrîngeri, au fost realizate unitatea şi gloria Franţei, a Germaniei, a Italiei, a Rusiei, a noastră ?

Dar care acţiune omenească nu este la începuturile ei îndoielnică ?

Numai netrebnicii nu întreprind nici una, sub cuvînt şi de frică, că ea poate să fie îndoielnică.

Dar chiar aşa fiind, vă întreb, de ce îmi puneţi această întrebare mie şi nu aţi pus-o tuturor oamenilor care au făcut în trecut istoria noastră şi dece, mai cu seamă, nu aţi pus-o şi tatălui şi fratelui dvs. ?

./.

Nu aţi spus-o domnule Brătianu, fiindcă tot ceea ce face familia dvs., chiar cînd este rău, este infailibil şi orice operă făcută de alţii, chiar cînd este grandioasă, trebue să fie criticată cu orice preţ, chiar cu acela al ridicolului.

5) <u>Afirmaţi că "Armata română nu mai contează ca armată naţională".</u>

Este serios, domnule Brătianu, să faceţi o afirmaţie atît de gravă, pe care, tras la răspundere chiar de armată, nu o puteţi cu nimic dovedi ?

Dar de ce, domnule Brătianu, nu mai contează actuala armată ca naţională ?

Pentru că nu mai este neinstruită, în zdrenţe, cu picioarele goale, cu armele atîrnate pe umă cu sfoară şi fără medicamente, ca aceea cu care aţi intrat, pentru a "pune ordine" în Balcani, în anul 1913 ?;

pentru că nu mai este neinstruită, dezarmată şi rău comandată, ca aceea care s-a ilustrat la Turtucaia ?

pentru că nu mai este hrănită cu gărgăriţe, adăpostită în bordeie fără lumină şi nu mai este deimată de holeră, de tifos exantematic ca armata dvs.naţională din 1913 şi 1918;

pentru că în armata actuală bucătarii de la popotă nu au lefuri mai mari decît comandanţii de regimente, cum erau pe timpul "economiilor" unui alt frate al dvs. ? (1);

pentru că invalizii actuali, nu mai sînt trataţi cum au fost şi sînt încă, aceia de care v-aţi dezinteresat total şi i-aţi folosit politiceşte ? ;

pentru că, spitalele şi cazărmile sînt astăzi îngrijite, reparate, completate şi dotate cu tot ce le trebuie ? ;

pentru că răniţii, sînt transportaţi în trenuri de lux anume organizate şi evacuaţi cu avioanele, chiar de pe cîmpul de luptă, iar nu în vagoane de porci ca răniţii din 1916, dintre cari, mulţi au rămas neridicaţi acolo unde căzuseră ?;

---

1) Eram comandantul şcolii de cavalerie în 1922, aveam gradul de locotenent colonel şi eram plătit cu 1700 lei pe lună, pe cînd bucătarul de la popota ofiţerilor era plătit cu 4000 lei, în afară de hrană, casă etc.

./.

pentru că, procentul mortalităţii şi acel al amputaţiilor este astăzi mult mai mic comparat cu cel din războiul trecut ?;

pentru că de la primul post de ajutor şi pînă la spitalele din Bucureşti, toţi răniţii zac pe paturi cu cearceafuri şi primesc rufărie şi halate curate, pe cînd ceilalţi erau ţinuţi pe paie, în zdrenţe şi de multe ori în pielea goală ?;

- pentru că soldatul de astăzi şi familia lui, îşi primes la timp toate drepturile; pentru că am plătit imediat toate rechiziţiile; pentru că orfanii sînt luaţi şi educaţi pe cheltuiala statului, în institute care au fost din timp înfiinţate, pe cînd în 2o de ani nu aţi înfiinţat mai nimic şi aţi făcut din orfanii eroilor cerşetorii şi vagabonzii neamului ? ;

pentru că, am făcut la timp sanatorii pentru ofiţerii şi soldaţii răniţi, institute pentru orbi şi invalizi, un palat al invalizilor, institute de ortopedie şi reeducare, cari fac nu numai mirarea dar şi admiraţia specialiştilor străini ?

In sfîrşit pentru că, am trimis şi trimit continuu în străinătate marii mutilaţi spre a face o ultimă încercare pentru salvarea sau reeducarea lor ?

Iată, domnule Brătianu, de ce actuala armată nu mai este naţională şi de ce, erau mult mai naţionale armatele cu cari tatăl dvs. a trecut Dunărea, fratele dvs. a făcut trecutul război şi pe cari dvs. le-aţi dus la ruşinoasa capitulare din 194o.

6) Afirmaţi că "armata noastră este încadrată în armata germană şi băgată în primele linii".

V-am arătat într-un capitol anterior cît este de "încadrată" armata noastră în armata germană.

V-am întors paginile istoriei, pentru a vă reaminti, cu durere, un trecut încă proaspăt în mintea şi sufletul meu.

V-aţi luat şi în această privinţă, informaţia tot de la crainicul de la Londra şi de la cîţiva ofiţeri uşurateci,incapabili să iasă din limitata lor sferă de judecată şi acţiune.

Nu insist mai mult, fiindcă la un alt capitol v-am arătat, prin comparaţie, care a fost situaţia armatei noastre faţă de ruşi şi francezi în trecutul război şi care este astăzi faţă de germani.

In afară de cîţiva interesaţi, fără autoritate, nimeni nu poate susţine această afirmaţie a dvs.

./.

In privința faptului că este "băgată în primele linii", răspunsul vi-l arată pierderile noastre.

Deşi sîntem în a 16 luna de război, deşi luptele,actuale sînt neasemănat mai sîngeroase decît cele din 1916, deşi am luat parte la luptele cele mai grele care au avut loc în partea de sud a frontului, deşi am fost continuu în lupte, pierderile noastre nu reprezintă pînă acum decît o,5o% din totalul contingentelor noastre mobilizabile, pe cînd pierderile avute de armata dvs. în 18 luni de lupte, au fost de 12% din totalul populației Tării Româneşti de atunci.

Iată, domnule Brătianu, adevărul, arătat de cifre, nu fabricat de interesele meschine care vă dictează să criticați totul, să criticați orice şi să bîrfiți ca în timpurile politicianiste cînd se putea afirma orice fără control şi a arunca acuzațiuni fără teamă de răspundere.

Trupele noastre de azi, domnule Brătianu, nu sînt trupe de sclavi.

Germanii nu fac nici o deosebire între ale lor şi ale noastre.

Ei sînt cu adevărat cavaleri şi nu le cer niciodată eforturi cari depăşesc puterile lor.

Dimpotrivă, în toate cazurile în atac, țin seama şi de gradul lor de pregătire şi de felul atacului şi de gradul dotării cu mijloace. Unul s-au două cazuri nu pot fi generalizate.

Multe unități au fost trimise în linia întîia pentru că împrejurările au impus-o.

Nimeni nu a putut constata că, pe cînd ele erau în linia întîia, germanii din acelaş sector erau ținuți în spate la repaus.

O perfectă egalitate a fost pentru toți.

V-o afirm eu, ca soldat.

Alte unități, au făcut eforțări mari, la cot cu cele germane în operațiile din vara trecută, pentru că au fost împinse, spre cinstea lor şi a neamului întreg, de propriul lor elan.

Nu germanii le-au cerut-o.

Ei au admirat şi au răsplătit avîntul.

Atît.

./.

Dvs. îi criticaţi.

Vă priveşte.

Dvs. voiţi însă să facem războiul şi să refacem România, fără a intra în foc în linia întîia. Deasemenea, nici unul din rudele dvs. afară de unicul fiu al regretatului V.Brătianu, nu se găseşte nici în linia a treia.

7) Mă întrebaţi domnule Brătianu :

"Pentru ce vă impun atîtea sacrificii"?

"Ce vom avea la sfîrşitul războiului"?

"Ce asigurări pot avea că Germania ne va reda Ardealul"?

Voi lichida pe rînd şi aceste întrebări.

a) Pentru ce vă "impun atîtea sacrificii"?:

Este îndrăzneală sau profanare ?

Avem aproximativ 54.000 morţi şi dispăruţi, 18.000 invalizi şi 415 mutilaţi (statistica din 1 Octombrie 1942).

In războiul trecut au fost 800.000 morţi (1), 56.000 invalizi, 470 mari mutilaţi, 250.000 prizonieri, în acelaş interval de timp şi mă întrebaţi totuşi ce eu vă "impun atîtea sacrificii"

Pentru ce le-aţi impus dvs.,domnule Brătianu în 1916 ?

Pentru ca după aceea, s- tîrîţi naţia, în cea mai odioasă turpitudine morală, să o împingeţi pe panta prăpastiei, să o mutilaţi în 1940 şi să faceţi prin nepriceperea, lăcomia şi greşelile dvs., inutile toate sacrificiile ?

Vă răspund la întrebarea dvs. cu aceiaşi întrebari, nu pentru că este logică ci, fiindcă nu dvs. aţi impus naţiei aceste sacrificii deoarece nu aţi putut-o face.

Nici tatăl dvs.,nici fratele dvs., nici eu - şi să mă iertaţi dacă-mi îngădui să mă pun pe acelaşi picior - nu am fi putut "impune" naţiei ceea ce conştiinţa ei ar fi respins. Dovada a făcut-o sub regele Carol al II-lea.

Naţia a făcut sacrificii în 1916, pentru că i-o impunea conştiinţa ei. Acelaş proces (?) s-a petrecut şi în 1941.

Pentru a scăpa 31/2 milioane de români din cea mai neagră sclavie, pentru a readuce la trupul patriei ceea ce ni se smulsese bandıteşte, pentru a repara onoarea armatei pe care aţi

1) Din cari 225.000 nu mai la "armatele de operaţiuni".

./.

terfelit-o şi pentru a asigura viitorul unui neam, pe care l-aţi compromis atît de grav, naţia în unanimitatea ei a aclamat intrarea în războiul început în 1941.

Este, domnule Brătianu, cu atît mai mult şi îndrăzneală şi profanare, cu cît nu puteţi dovedi că v-am impus sacrificii deoarece nici un Brătianu, nici un Costinescu, nici Pilat, nici un Alimănişteanu, nici un Dorobanţu, nici astăzi şi nici în războiul trecut - cînd dvs. aţi "impus naţiei", imensele sacrificii - nu şi-au lăsat pe cîmpul de luptă nici viaţa, nici ochii, nici picioarele şi nici nu şi-au sacrificat stările.

Dimpotrivă şi din acest punct de vedere, nici unul dintre dvs. şi din ai dvs.,nu au fost în cele două epice drame ale poporului românesc plătitor, ci încasator.

Iată, domnule Brătianu, răspunsul cuvenit întrebării dvs.

Ca român şi ca soldat, nu pot avea decît dispreţ pentru toţi acei cari drămuesc, sau speculează în sens meschin, sîngele vărsat pentru marile idealuri.

Cu atît mai mare este dispreţul, cu cît drămuirea şi specula este făcută, de acei cari nu au făcut nici un sacrificiu personal.

Dar, în afară de replica ce v-am dat mai sus, vă atrag atenţia că naţia întreagă, cu elan şi cu bărbăţie, a aprobat prin plebiscitul din noiembrie trecut şi prin numeroase alte manifestaţii vechi şi recente ceea ce am făcut şi mi-a cerut să continui pînă la capăt lupta de dezrobire şi opera de descătuşare politicianistă şi de redresare naţională.

Indrăzniţi să o negaţi ?

Poftiţi şi declaraţi public, că aţi fost împotriva acestui război, că aţi acceptat atît răpirea Basarabiei şi a Bucovinei, cît şi continua ofensă şi ameninţare rusească.

b) <u>"Ce vom avea la sfîrşitul războiului"?</u>

Vom avea domnule Brătianu, dacă cîştigăm războiul, ceea ce aţi pierdut dvs.,vom avea, dacă Dumnezeu mă va ajuta şi poporul va continua să mă asculte şi să mă urmeze, o Românie mai mare decît aceia pe care a masacrat-o democraţiile.

./.

Dar, chiar dacă fatalitatea ar face să nu avem nimic, întrebarea este, dacă puteam, cînd s-a ivit prilejul în 1941, să nu intru în luptă spre a dezrobi Basarabia şi Bucovina ?

Jidanii, oamenii de afaceri şi Dvs., puteaţi să o faceţi, poporul şi cu mine, niciodată.

Au fost uşuratici, cari au mai conceput în anii 1914-1915 să facă România mare numai prin şiretenii şi abilităţi meschine, acuzînd pe fratele dvs. că a făcut războiul şi a distrus ţara.

Poporul românesc a respins şi respinge aceste procedee.

Le respinge, pentru că are conştiinţa că tot ce este luat fără sacrificii, fără sînge, fără riscuri, fără lupte, este imoral şi creează situaţii prăbuşitoare, iar nu drepturi nepieritoare.

Să examinăm totuşi, ce s-ar fi putut întîmpla dacă nu intram în război şi adoptam o soluţie de aşteptare, de neutralitate, de amiciţie cu ruşii sau de agresiune faţă de germani ?

Stînd pur şi simplu "în expectativă", pe lîngă demoralizarea impusă naţiei şi armatei şi pe lîngă agitaţiile provocate de legionari, de comunişti, de dvs. şi de dl. Maniu în cari ne-am fi zbătut, am fi suferit totuşi consecinţele războiului şi am fi pus pentru vecie pe fruntea mîndră a acestei naţii, pecetea ruşinoasă a dezonoarei.

Basarabia, Bucovina şi Transnistria, ar fi fost astăzi ocupate, administrate şi exploatate de germani.

Am fi avut în ţară cele mai groaznice lipsuri, pentru că ceea ce ne-a scăpat de foamete în iarna lui 1941, au fost bucatele pe care le-am găsit şi le-am adus din Basarabia şi Transnistria şi, ceea ce ne va scăpa de foamete în 1942, va fi ceea ce voi aduce îndeosebi din Transnistria, de unde socot să transport în ţară 7o-8o mii vagoane.

Nu am fi recuperat materialul de cale ferată în valoare 5-6 miliarde lei, pe care l-am cedat ruşilor, datorită ultimatumului la care ne-a adus administraţia şi neprevederea partidelor dvs. politice.

Nu aşi fi putut să înarmez ţara, fiindcă Germania nu ne-ar fi dat nici armament şi nici materii prime pentru industria de armament din ţară, şi ca o consecinţă, toate fabricile noastre ar fi încetat lucrul, fiindcă la venirea mea le-am

./.

găsit total lipsite de materii prime ;ele lucrează astăzi în mare parte din plin, datorită materiilor prime primite de la germani şi a acelora în valoare de miliarde pe care le-am capturat şi pe care le aduc din Transnistria.

Datorită intrării în război, am readus Basarabia şi Bucovina, am scăpat de la moarte şi de la umilinţe 3,5 milioane de români ; am creiat o epopee eroică pînă acum netrăită de neamul românesc ; am făurit o armată care face admiraţia tuturor; am scăpat poporul de la foamete ; am asigurat liniştea şi onoarea ţării, am ridicat moralul şi am redat încrederea poporului în forţele sale, ceea ce mi-a dat putinţa să-l antrenez la muncă şi să transform ţara într-un vast şantier.

Dacă nu intram în război, puteam fi astăzi, la cea mai mică agitaţie a poporului, în situaţia sîrbilor ; riscam să pierdem întreg Ardealul şi întreaga Dobroge, pentru că germanii pentru a ne anihila şi pentru a răsplăti pe unguri şi pe bulgari, le-ar fi dat voie să ocupe teritoriile revindecate de la noi, după cum i-a împins să ocupe teritoriile greceşti şi sîrbeşti.

Pătimaş, orb şi mistificator, este acela care nu vede evidenţa şi care nu recunoaşte că nu se putea face altă politică sau altă acţiune.

Intr-un memoriu din 1941, cereaţi "să fac armata (1) pentru că ea este "singurul mijloc de a reîntregi ţara".

Ei bine, domnule Brătianu, am făcut ceea ce-mi cerea armata însăşi, ceea ce-mi impunea conştiinţa mea şi dorinţa poporului.

Am refăcut, în cîteva luni de guvernare, ceea ce reuşise politicianismul să strice în 2o de ani şi am început să "reîntregesc" cu ea ţara.

Dar unii dintre dvs.,în clara lor concepţie şi dreapta lor judecată în toate, ar fi vrut să fac armata cu ajutorul german - pentru că cu altul, nu ar fi fost posibil în împrejurările actuale - însă, fără să dau nimic Germaniei şi în scopul de a o rezerva şi a o întrebuinţa la momentul oportun, împotriva Germaniei.

---

1) Ceea ce dovedeşte că recunoaşteţi că armata nu era "făcută".

Raţionamentul acesta de factură fanariotică, judaică şi masonică, depăşeşte orice limită, ar depăşi chiar cretinismul, dacă nu ar avea la spate reaua credinţă.

Nu mai analizez ce s-ar fi întîmplat, dacă la conducerea ţării, ar fi fost în anii 1940-1941 un general "Simovici" oarecare.

Fiindcă şi ~~dvs. şi dl.Maniu~~ mi-aţi cerut să "fac armata" vă întreb, cum a-şi fi făcut-o, dacă nu a-şi fi mers alături de germani ?

Graficele vă arată că am datbîn ultimii doi ani comenzi pentru armată în valoare de circa 184 miliarde lei(1); aceste comenzi au fost livrate în proporţie de 80%, pe cînd înainte de 1940, fabricile livrau comenzile în proporţie de 25 şi 30%.

Credeţi dvs.,că s-ar fi putut ajunge la aceste rezultate fără ajutorul efectiv german ?

Credeţi dvs.,că ar mai fi avut o singură fabrică din ţară, putinţa să lucreze cum lucrează şi pentru cine lucrează şi ar mai fi avut un singur locuitor libertatea să trăiască şi să se aprovizioneze cum trăieşte şi se aprovizionează,dacă nu mă alăturam "Axei" ?

Sînt sigur că nu o credeţi, domnule Brătianu.

Ar fi de neexplicat dacă m-aşi înşela ; cu atît mai de neexplicat, cu cît nu se poate să nu constataţi şi tragedia în care se sbă grecii,sîrbii etc.,dar şi agonia lor,, fiindcă s-au lăsat duşi de "maniştii" şi"brătienii" lor, în loc să se lase conduşi de instinctul lor de conservare şi de bunul lor simţ.

In acelaş memoriu, afirmaţi că "războiul ce ducem alături de germani, nu ştim unde ne va duce şi cînd se va sfîrşi".

Dar alături de cine voiţi dvs.,domnule Brătianu să ducem războiul, pentru a întregi ţara la Est ?

Vedeţi dvs. alt aliat ?

Puteam aştepta să-l facem singuri ?

Cine vă poate urma, domnule Brătianu pe această linie de judecată ?

---

1) Mai mult cu 80 miliarde de cît au comandat în 22 de ani "democraţiile" patriotice, naţionale şi liberale.

./1

Vreţi reîntregirea ţării.

Stiţi sigur, că nu se putea face aceasta fără război şi mai ştiţi, că războiul nu-l putem duce singuri împotriva Rusiei.

După ce am intrat şi aţi aprobat intrarea în război, vă întrebaţi "unde ne va duce el şi cînd se va sfîrşi"?!

Să vă înţeleggă cine poate.

c) "Ce asigurări pot avea că Germania ne va reda Ardealul"?

Nici una scrisă.

O afirm, fiindcă într-un memoriu anterior, m-aţi acuzat că "nu am nimic scris" şi că la sfîrşit "Hitler" mă va păcăli.

Trec peste ofensa anticipată şi gratuită care se aduce unui mare om şi peste spiritul fanariotic de culise, ale cărui urme au rămas şi astăzi încă, adînc imprimate în anumite mentalităţi româneşti, care judecă pe alţii după ei.

Dar domnule Brătianu, pentru că nu am putut obţine nimic scris în privinţa Ardealului de Nord, trebuia să renunţ la Basarabia şi Bucovina, cu tot cortegiul riscurilor pe care vi le-am semnalat şi să stau cu braţele încrucişate ?

Aşa aţi fi făcut dvs. ?

Să-mi daţi voie să nu cred şi, în tot cazul, să-mi daţi voie să afirm categoric, că şi tatăl dvs. şi neuitatul dvs. frate, ar fi făcut la fel ca mine.

Ce asigurări a avut fratele dvs. că v-a luat Basarabia cînd a atacat Austria ?

Nici una.

Aţi uitat atitudinea "nemţofililor" de atunci cari pretindeau să se alăture Austriei şi să atace Rusia pentru a libera mai întîi, provinciile care erau cele mai ameninţate de deznaţionalizare ?

Ce s-ar fi întîmplat dacă i-ar fi ascultat ?

Am fi astăzi una cu masa arhaică slavă, iar ţara ar fi fost prefăcută într-un pustiu.

Si tot într-un pustiu ar fi fost prefăcută şi azi,dacă aşi fi ascultat de cei care îmi dau lecţii şi mă ameninţă de la Londra, deşi nu sînt din Londra.

./.

Dvs.vreţi ca germanii să ne redea Ardealul.

Pot să vă încredinţez că neamul românesc are cu totul altă concepţie.

El nu aşteaptă ca "germanii să ne redea Ardealul".

Ar fi să-l cerşim.

El îl pretinde şi îl va lua la nevoie cu armele.

El are conştiinţa că l-a pierdut din vina conducătorilor pe care i-a ales după sistemul democratic şi se consideră - fiindcă are bun simţ - părtaş la această vină.

In acelaş timp însă popporul, datorită bunului său simţ milenar, ştie că nu se poate bate pe mai multe fronturi în acelaş timp, fiindcă are intuiţia că ar pierde peste tot.

De aceea, românii s-au aruncat cu toată fiinţa lor, cu toată convingerea şi cu toată încrederea lor, la răsărit, pentru că nu puteau pierde prilejul să redea libertatea fraţilor pe care îi părăsise cu laşitate în 194o şi fiindcă, spera că după ce v-a termina cu acela care-i ameninţă mortal întreaga existenţă şi toate libertăţile, să se întoarcă, cînd vą suna ceasul pe care îl aşteaptă, împotriva celuilalt duşman.

Pentru acest al doilea act sînt, domnule Brătianu, mari pregătiri în curs (1), pregătiri pe care dvs.voiţi să le ignoraţi şi bine faceţi, fiindcă de la dvs.trec la dl.Maniu şi de la dl.Maniu la Londra.

Aceasta nu este o ofensă pe care o aduc domnului Maniu.

Este o acuzare pe care o voi putea susţine în faţa naţiei cu fapte şi documente, la timpul potrivit.

Dar, domnule Brătianu, chiar dacă nu am nici o asigurare din partea d-lui Hitler, ce trebuia să fac ?

Dvs. şi d-nii Maniu, Tătărăscu şi întreaga dvs.companie, de ieri şi de azi, aţi avut mai mult decît asigurările, de cari acuzaţi că nu le-am obţinut de la dl.Hitler.

Aţi avut România Mare, încredinţată dvs. spre păstrare, întărire şi înflorire de fratele dvs şi de cei 8oo.ooo de morţi şi invalizi ai Marelui război.

---

1) Pregătirea tineretului,munca şi ordinea pe care o cer tuturor şoselele şi căile ferate care se construiesc,cadrele care se pregătesc,fabricile care se dezvoltă,etc.,care au provocat într-o bună măsură inflaţia, fac parte din aceste pregătiri.

./.

Ce aţi făcut cu ea ?

Cum îndrăzniţi dvs. şi dl.Maniu, să mă acuzaţi pentru faptul că nu am reuşit să reîntregesc în 2 ani, ceea ce aţi sfărîmat dvs. în 2o de ani şi să mă condamnaţi, că nu am obţinut sigurări că se va reconstitui ceea ce aţi mutilat atît de groaznic?

Cine este dintre noi mai criminal ?

Eu sau dvs.?

Cine trebuia să fie mai întîi tras la răspundere, eu sau dvs.?

Si cine este ~~în drept să mă~~ tragă la răspundere ?

Dumneavoastră ?

Mai multă îndrăzneală nu se poate concepe.

Indrăzneala este cu atît mai mare, cu cît v-am prevenit, că nu am putut obţine nici o asigurare scrisă în privinţa viitorului politic al Ardealului de Nord şi, v-am oferit conducerea statului pentru a o obţine dvs.

Am procedat la fel cu dl.Maniu.

V-am făcut această ofertă de mai multe ori şi aţi declinat-o.

Atunci nu este mai bine să vă apţineţi de la acuzaţii care se întorc împotriva dvs. ?

Nu am avut pretenţia de a guverna această ţară.

V-am oferit-o, deîndată ce am scăpat-o din furtuna ce o ducea în mormînt.

Rolul meu trebuia să fie terminat la 7 septembrie 194o.

Am continuat însă, fiindcă în faţa pericolului, a greutăţilor şi a răspunderii, v-aţi derobat şi v-aţi ascuns cu toţii.

Nu s-a găsit atunci şi nici mai tîrziu, afară de Horia Sima, nici un om în stare să ceară sau să se impună prin calităţile sale la conducere, sau să fie impus de popor.

Astăzi cînd s-a pus ordine, cînd pericolul a fost înlăturat, cînd a început să se limpezească zările şi cînd perspectivele încep să devină din nou luminoase, cînd prosperitatea a reapărut, ridicaţi capul şi conform obiceiului, începeţi prin a creia atmosferă, prin a acuza.

Exasperat de sistemul dvs. şi al d-lui Maniu, de a mă dojeni şi dădăci la scurte intervale de timp, după cum aţi doje-

./.

nit şi dădăcit pe atîţia şefi de guverne pe cari i-aţi inventat şi pe care i-aţi răsturnat după ce v-aţi făcut treburile, vă voi răspunde după cum meritaţi.

Vă voi răspunde, aşa cum merită vinovaţii şi îndrăzneţii să li se răspundă.

Vă va răspunde armata şi poporul, cari au astăzi altceva de făcut, dar cari, să nu credeţi că v-a uitat.

Am pus 20 de secole să facem România Mare.

Aţi prăbuşit-o mişeleşte în 20 de ani şi acum îndrăzniţi să mă acuzaţi de greşeli şi de nepricepere, pentru că nu am refăcut-o în 2 ani.

Poftiţi şi refaceţi-o dvs.

Eu am făcut destul pentru un om, faceţi restul.

Este însă mai uşor să critici decît să realizezi şi mai prudent să laşi pe altul să ia riscul decît să le iei.

Dar ştiţi prea bine că, nici poporul nu ar accepta să-şi încredinţeze soarta şi viitorul în mîinile care l-au împins în prăpastie.

Avînd conştiinţa vinovăţiei dvs. sînteţi grăbit să-i vedeţi urmele şterse pentru vecie.

Vă înţeleg nerăbdarea.

O împărtăşesc şi sufăr şi eu, cumplit de ea.

Dar, care popor a reuşit să.repare într-o zi greşeli grave şi cine şi-a realizat maximum de idealuri fără sacrificii imense şi dintr-odată ?

Prin cîte lupte şi sacrificii au trecut Franţa, Germania Italia, Anglia, Rusia pînă au realizat graniţele aspiraţiunilor şi drepturilor lor?

Arătaţi-mi ce mare popor a clădit dintr-odată graniţele aspiraţiunilor sale integrale ?

Cîte lupte s-au dus pentru realizarea lor, cîte s-au pierdut şi cîte s-au reluat de la capăt ?

Dvs. vreţi ca ~~fără lupte~~, fără să vă "impun" sacrificii, fără să suferim, fără înfruntăm riscuri, păstrînd cămările, beciurile şi buzunarele pline, cît mai pline şi făcînd numai afaceri grase, să reconstruim graniţele ?

Mă avertizaţi că voi fi păcălit.

./.

Cine nu a fost păcălit în viaţă ?

De cîte ori am fost păcălit domnitorii noştri ?

Aţi uitat ce a păţit Stefan cel Mare, Mihai Viteazul şi alţii ?

Aţi uitat ce a păţit tatăl dvs. în 1877, care, drept răsplată pentru că a sărit în ajutor, a pierdut Basarabia, a fost ţinut ca cerşetorii la uşa congresului şi i s-a impus schimbarea art.7 din constituţie, datorită căruia s-a jidovit ţara şi s-a compromis economia românească şi puritatea rasei noastre?

Aţi uitat, cîte asigurări scrise şi-a luat fratele dvs. în 1916, pentru a evita repetarea istoriei ?

Ce s-a ales de ele ?

Dacă nu era energia mareşalului Prezan, Ardealul ar fi rămas de pe atunci în două, fiindcă, armistiţiul de la vila "Giusti", încheiat pe bazele stabilite de marii şi onorabilii dvs.aliaţi, fixase "linia de demarcaţie" în lungul Mureşului, de la Arad pînă la Turda.

Cu toate angajamentele luate de aliaţi, cu toate asigurările scrise, uitaţi că :

- Banatul a fost frînt şi în inima lui stă şi astăzi un pumnal dureros?;

- Clemanceaua a refuzat să primească pe I.C.Brătianu cu toate că aducea după dînsul glorioasa cohortă a celor 800.000 de morţi căzuţi pentru cauza tuturor ?;

- La confferinţa de pace am avut o situaţie inferioară Belgiei, Serbidi, Greciei, sub pretextul că făcînd pace separată, nu mai eram aliaţi?;

- Ni s-a impus unilateralul tratat al minorităţilor ?

Uitaţi şi multe altele d-le Brătianu.

Dar poporul nu uită.

Dvs. îndrăzniţi să-mi faceţi proces pe ce are să se întîmple. Eu vă răspund, d-le Brătianu, cu procesul celor ce s-au întîmplat.

In ceea ce priveşte viitorul, nu sînt sigur de nimic, d-le Brătianu.

Dar cine, de cînd există omul, a fost sigur de viitor?

./.

Cu toate acestea omul, care a fost om, a luptat, a luat riscuri şi a perseverat.

Lupt şi eu, lupt ca un leu şi sper să reuşesc.

Dar, dacă Dumnezeu nu mă va ajuta şi nu voi reuşi,atunci altul va relua lupta de la capăt.

Aşa s-a depănat şi se deapănă firul istoric al tuturor popoarelor, mai ales al celor mici.

Nu uitaţi că prin lupte grele - de multe ori inegale mai ales la început - din mica Romă s-a clădit un mare imperiu; din Prusia de ieri, Germania de azi, dintr-o insulă săracă,cel mai mare imperiu pe care l-a cunoscut istoria.

Pornind de la criteriul presupusei rele credinţe a celor mari, faţă de cei mici, ar trebui ca statele mici să nu mai facă nici un fel de politică, pentru a nu risca critica "brătienilor" lor.

Numai netrebnicii şi poltronii, pot să justifice lipsa de acţiune naţională, cu scuza că nu sînt siguri sută la sută de victorie şi nu au garanţii scrise.

Naţia, cu instinctul ei curat, naţia care nu este îmbuibată de moşii şi de fabrici, naţia care din munca ei nu reţine nimic pentru ea şi dă totul pentru binele comun, naţia aceasta şi nu cea capitalistă, s-a aruncat în luptă fără aceste asigurări, cu siguranţa totală în victorie, cu credinţa şi cu voinţa de a cîştiga.

Naţia, care nu ştie să ia şi să înfrunte riscurile, piere.

Răsfoiţi istoria şi vedeţi cîte popoare au pierit pentru că nu au ştiut sau au refuzat să se bată.

Poltronii sînt, domnule Brătianu, în totdeauna spulberaţi.

Imi daţi avertisment "să nu mă îndoiesc care va fi soarta Ardealului dacă germanii rămîn stăpînii Europei".

Sînteţi bănuitor şi ofensaţi.

Este o atitudine rău făcătoare ţării şi neîngăduită unui om de stat (1).

1) Memoriul dvs.circulă.

./.

Aveţi mai multă încredere în englezii, în americanii şi în jidanii care au dictat pacea şi după războiul trecut ?

Aţi uitat însă care au fost rezultatele, deşi aveam o alianţă politică - iar fratele dvs. îşi luase toate garanţiile şi primise toate asigurările.

V-am reamintit mai sus, atitudinea lui Clemanceau şi a lui Hoower; v-am reamintit ce conţinea faimosul preambul al tratatului cu Austria.

Iată ce s-a ales, din garanţiile şi asigurările scrise date de marii aliaţi ai dvs.

Vă înfăţişez acum şi altă atitudine, domnule Brătianu.

Vă reamintiţi, că în iarna anului 194o şi mai ales în primăvara anului 1941, ruşii au făcut nenumărate încercări de a ocupa diferite ostroave şi insule din nordul Deltei, pentru ca ajungînd la Braţul Sulina, să pună stăpînire pe Gurile Dunării şi să poată astăzi să controleze întregul trafic din Sud-Estul Europei şi din Marea Neagră.

Vă aduceţi aminte că, faţă de aceste continue încălcări ale teritoriului şi faţă de flagranta atingere a suveranităţii noastre naţionale, nu am avut nici un fel de sprijin de la americani şi englezi, iar la intervenţiile mele, au păstrat o atitudine cu desăvîrşire pasivă.

Au pus capăt acestor agresiuni tunul nostru care a intrat în acţiune la ordinul meu şi intervenţia energică a Germaniei care prin dl.Von Kilinger, a comunicat ministrului sovietic la Bucureşti Lawrentiew, că ne-a garantat graniţele şi că Germania îşi ţine angajamentele.

Cînd s-a făcut pe spinarea neamului o tragică şi continuă experienţă, aveţi astăzi mai multă încredere în cuvîntul popoarelor care şi l-au călcat flagrant faţă de noi şi nu aveţi încredere în cuvîntul poporului, care nu ne-a păcălit pînă acum cu nimic şi nici o dată ?

De ce, domnule Brătianu, perseveraţi să credeţi că veţi putea să reîntregiţi ţara cu ajutorul democraţilor, care nu au fost în stare să se ţină de angajamentele scrise pe care şi le-au luat, pentru garantarea graniţelor noastre ?

./.

Acuzați pe germani, de arbitrajul de la Viena și tratați de dușmani, dar nu acuzați pe aliații democrați cari v-au trădat ?

Cum se poate califica aceasta d-le Brățianu !

Ce interese vă îndeamnă să deformați buna judecată și vă împiedecă să trageți învățăminte și concluzii logice ?

Ar fi trebuit să le trageți cu atît mai mult, cu cît nu trebuia să uitați, suferințele și amărăciunea fratelui dvs.cînd a părăsit - în 1919 - dezgustat și dezamăgit Parisul.

Gestul, a trecut în istorie și a înfierat pentru vecie atitudinea neloială și nedemnă a unor aliați mari, față de un popor mic, care făcuse atîtea sacrificii și pentru el, dar și pentru victoria lor.

. . .

Iată, textual, ce spunea atunci I.I.C.Brătianu :

"Fac un ultim efort și sînt hotărît a-mi da demisia chiar de la Paris, dacă tratatul nostru nu este recunoscut", pentru că Anglia, țara clasică a democrației, se opune la recunoașterea calității de aliat a României și numai datorită Franței și Italiei s-a putut înlătura "una din cele mai monstruoase nedreptăți pe cari le-ar fi înregistrat istoria".

Delegații englezi și americani erau gata să restituie Cadrilaterul Bulgariei, deși prin tratatul de alianță "se garanta integritatea teritorială a Regatului Român în toată întinderea frontierelor sale".

In timp ce armata română ocupa Budapesta și punea stavilă boșevismului, aliații opreau toate transporturile militare de armament și echipament spre țara noastră. Cu o indignare firească, primul ministru român întreba : " sîntem noi prietenii sau ungurii sînt aliații Conferinței ? Chestiunea petrolului a dezlănțuit împotriva noastră pe marii rechini ai trusturilor americane. Este cel puțin ciudat ca Franța, Belgia,Italia să se facă împotriva ~~noastră,~~ instrumentele docile ale unor interese ce ne sînt vrăjmașe și acestor resentimente. Aceste trei puteri care constituiesc majoritatea conferinței, ne maltratează și ne amenință în modul cel mai violent în fața lumii întregi și se mărginesc pentru mîngîierea noastră să ne dovedească pe ascuns bunele lor sentimente, sub formă de regrete".

./.

In scrisoarea de demisie de la 12 septembrie 1919, Ion I.C.Brătianu spune :

"Consiliul suprem al marilor puteri, care a înlocuit conferința de pace a statelor aliate, n-a ținut seama de acest tratat, ci a hotărît să impună României condițiuni pe cari ea nu le poate primi, deoarece sînt incompatibile cu demnitatea, neatîrnarea și interesele sale politice și economice."

Iată, domnule Brătianu, cît prețuiesc popoarele cu care vreți dvs, oamenii democrațiilor mincinoase, să refaceți România Mare.

Pe cînd fratele dvs. dezamăgit și îndurerat înfiera pe acei cu care mă acuzați că nu "am aranjat" nimic pentru obținerea granițelor, tatăl dvs. răspundea astfel acelora cari îl acuzau că a trădat interesele țării, pentru că se rezema și avea încredere în Germania :

"Franța, cunoaște prea bine statornicia noastră în recunoștință".

"Iar Germania a văzut la noi un popor, care știe să nu uite binele ce i se face și de aceea, nu numai că nu a căutat să ne germanizeze, dar chiar ne-a încurajat și ne-a dat binevoitorul ei sprijin, ca să ne putem dezvolta în toată libertatea, așa cum dorim noi."

Aceiași libertate de a face ce vrem, o are poporul român și de la Germania de azi, iar acelaș binevoitor sprijin de a ne dezvolta cum dorim noi, l-am găsit și eu la conducătorii ei.

Iată, domnule Brătianu, puse față în față pe plan istoric, două atitudini diferite.

Dvs. ați ales pe aceia care ne-a umilit și ne-a înșelat; eu, am ales pe aceea a tatălui dvs.

Istoria va judeca.

8) Afirmați că "pînă azi se pare că se pregătește autonomia Ardealului".

Este trist domnule Brătianu că luați drept bune, agitațiile descreeraților și zvonurile tendențioase lansate și difuzate de propaganda judeo-masonică și de jidanul de la Londra.

./.

Dar, pentru că dezbatem şi această problemă, este bine să ne reamintim, cine a agitat cel dintîi "autonomia Ardealului".

Aţi uitat amărăciunea şi lupta fratelui dumneavoastră?

Aţi uitat acţiunea nefastă a "Consiliului dirigent?".

Care om cu minte a luat atunci în serios, năzbîtiile unui om care avea ambiţia de a domina România Mare, deşi nu contribuise cu nimic la făurirea ei. Dimpotrivă, după ce a tras cu tunul în graniţele pe care noi ne-am străduit pînă în ultima zi a războiului să le împlinim (1), s-a prezentat în România Mare cu pretenţii de a o dirija şi de a da la o parte pe aceia care o făcuse.

Ce om cu minte poate lua azi în serios năzbîtiile unor descreeraţi, dornici de aventuri politice ?

Chiar dacă ar fi aşa, cum vă închipuiţi că poporul românesc şi armata sa victorioasă, nu ar avea un cuvînt de spus în această privinţă ?

Cum vă închipuiţi că nu ar sfărîma în ţăndări capul ticălosului şi nu ar frînge gîtul îndrăzneţului ?

Cum vă închipuiţi că un om lucid, poate să fie în aşa hal lipsit de simţul onoarei, încît a doua zi după terminarea războiului, şi-ar putea bate joc, nu numai de propria-i onoare, dar şi de onoarea poporului pe care-l conduce şi-l duce la victorie ?

De ce judecaţi pe alţii, după unii oameni, de origină dubioasă, de la noi ?

De ce ofensaţi cu atîta uşurinţă şi dece nu vă daţi seama că o ofensă se poate răsfrînge cu consecinţe grave, asupra poporului, al cărui bine voiţi să-l realizaţi, fără să vă daţi seama că slăbiţi cu astfel de însinuări încrederea în aliaţi şi puterea lui de rezistenţă.

Este o acţiune criminală, chiar dacă este inconştientă.

Incă o dată, domnule Brătianu, puneţi-vă frînă atitudinelor şi aprofundaţi cu seriozitate probleme.

De altfel s-a însărcinat dl.Kilinger să dea insinuatorilor, uşuraticilor şi intriganţilor lecţia care li se cuvine.

Intr-o cuvîntare ţinută în Banat a spus saşilor şi şvabilor, următoarele :

1) Dl.Maniu a fost ofiţer de artilerie în armata austro-ungară şi a stat pe front pînă la izbucnirea revoluţiei cînd a fugit la Viena şi a început cunoscutele sale manevre,pentru a se impune în calitatea de martir şi erou naţional.

"Si eu cred că popoarele noastre vor trăi în această comunitate și după război și vom fi uniți orice ar veni".

"Dacă ni se spune : da, toate sînt frumoase și bune, dar dacă se sfîrșește războiul,atunci voi germanii veți fi poporul cel mai puternic și veți inunda țara noastră, atunci eu pot spune numai atît : noi avem atîta pămînt de populat și de organizat, încît avem nevoie de fiecare om". (1)

S-a tăiat cu aceste categorice declarații, "pescuitorilor în ape tulburi", nemți și români aripile autonomiei Ardealului, cu care s-auinsinuat în sufletele ușuratece românești, cu scopul de a demoraliza soldatul și elitele ardelene și a arunca vrajba între noi și Grupul etnic german.

9) In sfîrșit, vă întrebați "în ce situație vom fi în cazul cînd Germania nu va cîștiga războiul","de vreme ce nu s-a aranjat nimic pentru a ne împăca cu Anglia și Statele Unite"

Iată-vă,domnule Brătianu, întreg descris de dvs.înșivă!

Nu am "aranjat nimic cu adversarii"?!

Sînt pur și simplu acuzat că nu joc pe două tablouri.

Iată, d-le Brătianu, explicația catastrofei din 194o, dată chiar de dvs.

Dublul joc, ne-a făcut să pierdem și pe un "tablou" și pe "altul".

Vi-l reamintesc :

- In 1936-1937 România, pentru a nu-și atrage animozitatea Germaniei, a refuzat încheierea cu Franța și cu Cehoslovacia, a unui pact de asistență mutuală, cu caracter general, și a refuzat asemenea încheierea unui pact cu Uniunea Sovietică, de asistență mutuală. In acelaș timp la Societatea Națiunilor, în declarațiile publice ale guvernului român, în discursurile ținute cu ocaziunea vizitelor făcute de rege la Paris și a vizitei ministrului afacerilor străine la București, se proclama completa noastră solidaritate cu Franța.

- In 1936 și în 1937, România, multiplică prin vizite regale și guvernamentale și prin diferite declarații răsunătoare, legăturile sale cu Cehoslovacia amenințată de Germania ; în acelaș timp se făceau declarații tot atît de răsunătoare și

1) Discursul ținut de dl.Von Kilinger la Aradul Nou cu ocazia sărbătoririi zilei recoltei, la 17 octombrie 1942.

./.

în Polonia, care ducea în momentul acela o politică de apropiere cu Germania şi de duşmănie faţă de Cehoslovacia.

- In 1938 România permitea violarea spaţiului său aerian de către avioanele de bombardament sovietice trimise în Cehoslovacia. In acelaş timp, păstra o atitudine de dezinteresare faţă de presiunea crescîndă germană asupra Cehoslovaciei.

- Tot în 1938 aveau loc, la un interval de cîteva săptămîni, o vizită regală la Londra, o vizită regală la Berchtesgaden, urmată apoi de împuşcarea celui mai fanatic propăvăduitor al apropierii politice faţă de Germania.

- In 1939 se făceau unele gesturi importante de prietenie la adresa Germaniei : admiterea Germaniei în Comisiunea Europeană a Dunării; încheerea marelui acord economic de colaborare cu Germania ; vizita ministrului de afaceri străine al României la Berlin. In acelaş timp, însă se acceptau garanţiile anglo-franceze şi se dădea liber curs activităţii ministrului României la Londra, care lansase zvonul fals, că România fusese obiectul unui ultimatum din partea Germaniei.

- După izbucnirea războiului, România face rînd pe rînd în favoarea aliaţilor, o mulţime de acte ca de exemplu : îngăduirea tranzitului prin România şi îmbarcarea la Constanţa a celor 7o.ooo kg. aur ale Bpncii Poloniei ; tolerarea diapariţiei din lagărele de concentrare a 3/4 din militarii poloni internaţi, luarea în considerare a ofertelor aliaţilor, relativ la despăgubiri în caz de distrugere a industriei petrolifere.

In acelaş timp, pentru a căuta să se dea satisfacţie Germaniei, se internau în România membrii guvernului polon refugiat la noi, se admitea eliberarea din lagăre a soldaţilor poloni de origină etnică germană, se intensificau exporturile de petrol în Germania.

In sfîrşit, politica de basculă sau de "abilitate" faţă de toţi, ~~a făcut~~ ca ~~vechiul regim~~ să evite discuţiile pe baza ofertei făcută la Bucureşti prin dl.Kilinger - act găsit în arhiva palatului în Mai trecut, prin care ni se garantau graniţele, dacă acceptam să păstrăm o linie corectă.

Ezitarea, animozitatea şi încercarea de a continua bas-

./.

cularea ne-au dus două luni mai tîrziu la "ultimatul Molotov", la Viena şi la Craiova.

Iată ce a însemnat o politică de basculă.

"Bascula" dvs., domnule Brătianu, ne dăduse total peste cap.

Bună sau rea, o politică nu se poate judeca decît după rezultatele ei. Ori, rezultatele politicii României din ultimii 15 ani, ne-a dus la : pierderea Basarabiei, a Bucovinei de Nord, a unei jumătăţi din Transilvania şi a Cadrilaterului.

Iată jocul de-a "bascula" pe care mi-l cereţi mie astăzi. Joc pe care l-aţi reproşat regelui Carol al II-lea; joc care ne-a dus la catastrofa politică şi morală pe care mă trudesc să o repar.

Las, domnule Brătianu, pe alţii să judece atitudinea, într-adevăr de "basculă" pe care o aveţi în toate problemele.

Voiţi astăzi să ne sprijinim şi pe englezi ?

Ce v-au promis ei ?

Ce noi asigurări v-au dat ei în scris s-au măcar verbal?

Nici una, nici dvs. nici d-lui Maniu şi totuşi, mă trimiteţi să mă înţeleg cu ei şi să realizez astfel la maximum, condiţiile care ne vor face să pierdem sigur pe amîndouă tablourile.

Aţi aranjat cu englezii multe. Ce s-a ales din aceste aranjamente ?

V-au dat garanţii pentru graniţă.

Au asigurat şi pe ale altora, pe ale tuturor în Europa.

Ce s-a ales de ele ?

Cu toate că am plătit atît de scump această politică de duplicitate, totuşi, nu aţi învăţat nimic şi perseveraţi în ea.

Politica de duplicitate a boierilor de la curtea basarabilor şi muşatinilor, a ţinut ţările româneşti învrăjbite şi în luptă între ele cîteva veacuri.

Aceeaşi dezbinare şi mentalitate, care-i făcea pe unii să "joace pe un tablou" şi pe alţii, pe altul, a împiedecat şi întîrziat atît de mult formarea blocului românesc.

Aceiaşi neînţelegere criminală era să răstoarne în ultimul ceas şi Unirea Principatelor.

./.

Aceiaşi mentalitate ne-a prezentat dezuniţi în faţa marei încercări din anul 1916, care a dus la spectacolul dement dat de clica Arion, Lupu Kostaki, Mitropolitul Kanon Donici, Generalul Mustaţă, Verzea etc.

Aceiaşi stare de dezbinare, a încercat să creeze Codreanu cînd a făcut necugetate sale declaraţii politice.

In sfîrşit, aceiaşi încercare se face şi astăzi, cînd se caută a se împărţi naţia în anglo-fil şi germano-fil.

Naţia adevărată, Tara întreagă, domnule Brătianu, nu cunoaşte decît un singur drum, cel drept şi o singură atitudine, atitudinea loială.

Cine are altă mentalitate, va fi spulberat, trebuie să fie spulberat.

Luptăm astăzi cu aceiaşi fermitate alături de Germania, după cum am luptat în războiul trecut împotriva ei, pentru că am luptat şi luptăm pentru dreptul nostru.

Luptăm cu loialitate, pentru că experienţa tristă din trecut, ne-a învăţat minte.

Cine nu a învăţat nimic din aceste greşeli ale trecutului şi reîncearcă să ne aducă pe aceleaşi frumuri, va fi zdrobit.

Va fi zdrobit, fiindcă poporul şi-a dat seama cît de scump am plătit şi unde ne-a dus dezbinarea între fraţi. De această dezbinare şi este trist că aţi uitat-o, au profitat în decursul veacurilor şi polonii şi tătarii şi turcii şi ungurii şi marile puteri înconjurătoare, pentru a ne înghiţi.

Voiţi să o luăm de la cap ?

Dar, domnule Brătianu, pentru a încheia şi acest capitol vă rog să luaţi cuvenita lecţie tot de la înţeleptul dvs.frate.

Iată ce spunea el :

"In chestiunile cele mari, în cele de ordin moral, care stăpînesc viitorul unui neam, de care sînt legate interesele lui supreme de onoare şi de naţionalitate, nu pot fi preţuri de tocmeală, nu pot fi motive de oportunitate ca să te hotărasc a le compromite, coborîndu-te de pe tărîmul înalt şi sigur al principiilor."

Oricare ar fi vicisitudinile zilelor şi anilor, oricare ar fi durata lor, vine ora răsplatei".

./.

Intre "bascula" dvs. şi"tărîmul înalt şi sigur al principiilor" poporul şi cu mine nu au ezitat.

Intre politica regelui Carol al II-lea şi a fratelui dvs. eu am ales una şi dvs.alta.

Istoria ne va judeca şi în această privinţă.

Domnule Brătianu,

Imi"atrageţi atenţia" că starea României nu este atît de bine asigurat cît cred.

Nu am crezut nici o dată că starea noastră este "strălucită" şi nu am putut să cred astfel, fiindcă am simţit-o mai mult ca dvs.,cari, în contrast cu cei pe cari i-aţi guvernat, aveaţi "o stare strălucită!".

In leagănul copilăriei, nu am găsit drumul ascensiunii mele deschis, netezit şi înlesnit de înaintaşi.

M-am ridicat prin muncă grea, am suferit eu însu-mi lipsuri şi am trăit toată viaţa în mijlocul celor mulţi, lipsiţi de mijloace, nevoiaşi şi nenorociţi, nu printre aceia printre v-aţi născut şi v-aţi mişcat dvs.toată viaţa.

Am suferit de această stare, nu pentru mine ci pentru toţi şi am dorit să nu mor, pînă nu voi contribui în limita puterilor mele la îndreptarea ei.

Este ce am făcut în toate ocaziile toată viaţa, este ceea ce mă lupt săfac, de cînd am luat conducerea statului.

Alţii vor aprecia strădaniile mele şi, Dumnezeu ştie dacă voi reuşi.

Nu mă dau în lături să vă afirm că pînă acum nu sînt mulţumit de ele.

Vă înşelaţi deci, cînd afirmaţi că "cred" starea poporului român şi a României, strălucită.

Cred tocmai contrariu.

Cunosc lipsurile şi suferinţele ţării, ştiu cine sînt vinovaţii şi îi ştie şi poporul.

"Mă înşel", spuneţi tot dvs., cînd "cred" că viitorul nostru este "bine asigurat".

Viitorul nostru îl asigură bine, domnule Brătianu, numai disciplina, munca, credinţa, unirea altruismul,lupta şi solidaritatea noastră, mai ales în perioadele de grea încercare.

./.

El nu poate să fie nici asigurat şi nici compromis de un singur om.

Pentru a şi-l asigura, poporul a ales lupta, şi a ales-o în unanimitate şi cu entuziasm.

Nu mai acei de rea credinţă afirmă altfel.

A ales lupta, fiindcă sentimentul de mîndrie, de onoare şi instinctul de conservare, îi spun că dreptatea naţională se cucereşte, nu se cerşeşte.

Lupta, domnule Brătianu, poate să nu aducă victoria, dar ea nici o dată nu umileşte şi nu distruge un popor.

Drepturile lui rămân în picioare şi prin înfrîngere, devin şi mai tari.

Dvs. puteţi să credeţi ce voiţi în această privinţă, eu însă cred în victorie.

Cred în victorie, fiindcă cred în drepturile noastre.

Cum însă, sînt angajat într-o acţiune de proporţii imense, ai căror factori determinanţi nu depind de mine, nu pot să dau asigurări că sută la sută, vom cîştiga lupta pe viaţă şi, pe moarte, în vîltoarea căreia ne găsim.

Totuşi, cred în victorie şi fac totul pentru ca să o smulg ; fiindcă, conducătorul care nu crede în ea, nu pune totul în joc şi de aceea o pierde.

Este "jocul de-a bascula" aplicat de astă dată şi în luptă de omul slab şi nedecis.

Dvs. domnule Brătianu, aţi vrut lupta şi totuşi nu credeţi în victorie.

Nu ştiţi ce vreţi şi nici nu aveţi curajul să faceţi ceea ce credeţi că ar fi trebuit făcut.

Vreţi înfrîngerea bolşevicilor, însă aţi protestat cînd am semnat "Pactul anticomunist".

Nu voiţi să mă angajez "a fond" în lupta începută ~~înce-pută~~ împotriva anarhiei, dar vă daţi seama că dacă anarhia învinge, totul este pierdut şi pentru totdeauna.

Sînteţi împotriva alianţei cu Germania, însă vă daţi seama că nu ne putem alia cu altcineva.

Vreţi să fac armata şi să înarmez ţara, ştiţi că armata costă foarte scump şi totuşi protestaţi în contra inflaţiei pe cari de altfel aţi practicat-o fără nici o măsură în războiul trecut şi după aceia.

./.

Mă acuzaţi că înfometez ţara şi o lipsesc de combustibil, cînd dau Germaniei cereale şi păcură în schimbul armamentului, deşi ştiţi bine că nu pot să dau altceva şi nu pot să aduc altfel armamentul.

Sînteţi naţionalist - cel puţin aşa este faţada - şi totuşi luaţi apărarea evreilor şi protestaţi ca şi dl.Maniu, împotriva măsurilor de românizare pe care le-am luat.

Nu duceţi nici o lipsă, nici de alimente, nici de combustibil, nici de îmbrăcăminte şi totuşi afirmaţi că, "murim de foame şi de frig".

Afirmaţi că în ţară este "catastrofă economică" şi nici o dată afacerile dvs. şi ale altora nu au fost mai înfloritoare.

Strigaţi că "vă impun sacrificii" şi nu aţi făcut nici unul personal.

Afirmaţi că aceste sacrificii sînt "inutile" şi cu toate acestea mă acuzaţi că nu refac România.

Primii care au luat în braţe şi au susţinut revizionismul maghiar, au fost englezii;

Constataţi că cu ajutorul lor şi al aliaţilor lor, nu am putut salva graniţele şi condamnaţi pe germani.

Stiţi că pămîntul nostru nu produce cît ar putea fiindcă este rău lucrat, deoarece ţăranii au fost lăsaţi prin greşita politică făcută, fără inventarul viu şi mort de care au nevoie, să-l lucreze şi protestaţi cînd aduc tractoare.

Aţi obţinut de la englezi, francezi şi americani, împrumuturi care ne-au umilit şi ne-au ruinat şi acuzaţi pe germani că nu ne ajută, deşi ne-au dat credite pe termen lung şi cu 3½% dobîndă, fără a cere în gaj nici onoarea, nici avutul ţării

Aruncaţi răspunderea catastrofei din 1940 pe regele Carol II, deşi ştiţi că a guvernat cu întreg Partidul Liberal, a cărui şefie nominală, totuşi aţi păstrat-o.

In sfîrşit, de 2 ani găsiţi că fac rău ceea ce fac şi refuzaţi să vă luaţi răspunderea.

Intăresc afirmaţi cu următoarele preciziuni :

a) In septembrie 1940, prevenindu-mă că "fac rău aducînd pe legionari la putere", m-aţi sfătuit sub forma de a"mă ajuta", să fac guvernul cu oameni desemnaţi de dvs. şi de dl. Maniu.

./.

Pe consideraţiuni, bune sau rele, asupra cărora nu este momentul să mă opresc, am declinat sfatul şi v-am oferit dvs. şi d-lui Maniu conducerea statului.

Aţi refuzat-o şi unul şi altul, sub pretext că, avînd în vedere armata, numai eu puteam în momentele acelea să domin situaţia.

V-am asigurat concursul armatei pentru o conducere înţeleaptă şi totuşi nu aţi acceptat.

b) Cînd am intrat în "Pactul Tripartit" m-aţi dojenit din nou.

V-am răspuns invitîndu-vă să luaţi conducerea pentru a face politica pe care o voiţi.

Aţi refuzat, afirmînd că "atîta timp cît va fi război eu trebuie să rămîn la conducere fiindcă nu pot fi înlocuti".

"Atîta timp cît va fi război", adică, atîta timp cît este greu şi sînt riscuri.

Este uşor dle.Brătianu să fi om de stat şi încă cu pretenţii,cînd nu ai riscuri de luat şi greutăţi catastrofale de învins.

Cînd este greu şi sînt riscuri, vă trebuie un salahor care să muncească şi un general să le ia asupra sa, dvs.rezervîndu-vă dreptul de critică, pentru ca după război să veniţi dvs. sau dl.Maniu, ajutaţi de d-nii Costinescu, Dr.Angelescu, Boilă, Bucşan. Tătărăscu, Mihai Popovici şi Zeleaski, pentrum a lua de la cap munca dvs.constructivă şi a pregăti un nou 1940.

Credeţi şi aţi sperat să mă folosiţi, ca instrument cu sabie, după cum aţi folosit pe mareşalul Averescu şi pe generalii Coandă şi Văitoianu.

Eu însă, nu sînt nici Averescu şi nici Coandă, iar dvs. nu sînteţi Ionel Brătianu şi nu aţi făcut ceea ce a făcut el.

Cînd am intrat în război, cu prudenţa caracteristică a politicianilor valoroşi, nu v-aţi manifestat nici pentru, nici în contra.

După ce am reluat Basarabia şi Bucovina, v-aţi grăbit să-mi cereţi şi dvs.şi Dl.Maniu să mă opresc la Nistru.

V-am arătat consideraţiunile militare, politice,economice şi morale, pentru care nu puteam să o fac şi v-am invitat, pentru a treia oară să luaţi conducerea, răspunderea şi riscul unei asemenea acţiuni.

./.

Bineînţeles, aţi refuzat.

c) După omorurile de la Jilava şi imediat după rebeliune, mi-aţi trimis memorii prin care mi-arătaţi situaţia şi-mi dădeaţi noi sfaturi.

V-am oferit să luaţi conducerea şi să faceţi cum credeţi că este mai bine. Si unul şi altul v-aţi scuturat.

d) Luîndu-vă după cîţiva ofiţeri, fără prestigiu militar, care au deraiat după linia principiilor sănătoase, strategice, morale şi politice, pe cari poate că nici nu le-au avut vreodată, mi-aţi cerut să retrag armata din Rusia şi m-aţi îndemnat să mă "aranjez" cu Anglia şi cu America.

Ar fi o greşeală şi o felonie, iar greşelile şi feloniile se plătesc scump.

Sîntem la peste 1.5oo km. de ţară, drumurile sînt cum sînt, iar bate la uşă, depozitele sînt ale germanilor, căile ferate sînt în mîna lor, aviaţia are forţa de distrugere pe care ar trebui să o cunoaşteţi.

Retragerea forţelor din situaţia lor actuală, ar însemna părăsirea frontului.

Exact ceea ce au făcut ruşii în Moldova în 1917-1918.

Vă întrebaţi ce s-ar întîmpla, dacă Germania ar face cu noi astăzi, în caz de părăsirea frontului, ceea ce am făcut noi atunci cu ruşii ?

Vă daţi seama ce s-ar alege de armata noastră, de disciplina noastră, de soldaţii şi caii noştri, de tunurile noastre, dacă am încerca în condiţiile arătate mai sus, să părăsim frontul fără asentimentul comandamentului german ?

Soluţia aceasta a oamenilor care la cea dintîi greutate se descurajează, ar denota uşurinţă, totală nepricepere militară şi prostie.

Soluţia ar fi şi criminală dle.Brătianu, fiindcă nu s-ar prăbuşi numai armata, s-ar prăbuşi însăşi ţara, fiindcă germanii ar ocupa-o imediat şi am ajunge în situaţia Serbiei şi Greciei.

Poftiţi, domnule Brătianu, vă ofer din nou conducerea statului şi a guvernului.

./.

Retrageţi dvs.armata şi "aranzaţi-vă" cu Anglia.

Numai că trebuie să întreb şi armata şi poporul.

Sînt gata să le pun această întrebare, deschis şi categoric, dacă şi dvs. sînteţi gata să vă luaţi răspunderea.

A mă fi "oprit la Nistru" şi a "retrage astăzi forţele din Rusia", înseamnează pentru un om care mai poate încă judeca, a anihila dintr-odată total toate sacrificiile făcute de la trecerea Prutului, acţiune în contra căreia nu v-aţi pronunţat public, înseamnează a ne dezonora pentru vecie ca popor ; înseamnează a creia ţării, în cazul victoriei Germaniei, condiţii dezastruoase, fără a ne asigura, în cazul victoriei ruse, nici provinciile pentru care luptă şi avem datoria sacră să luptăm, nici graniţele care vor voi să ni le mai lase ruşii, nici libertăţile noastre şi nici măcar viaţa familiilor şi a copiilor noştri ; în sfîrşit înseamnează, din cauza nestabilităţii şi a felonii pe care mă sfătuiţi să o practic, şi aceasta este cea mai mare crimă, a asigura ţării în viitoarea comunitate europeană, o poziţie morală, care îi va ridica drepturile idealurilor sale şi ar putea să-i fie chiar fatală.

Gestul pe care mi-l cereţi să-l fac d-le Brătianu, va face din neamul românesc o victimă a tuturor, fiindcă concomitent cu dezorganizarea, prăbuşirea şi distrugerea armatei, ar începe instaurarea anarhiei în ţară.

Comuniştii, legionarii, jidanii, ungurii, saşii, ar începe agitaţiile, lupta,distrugerea ordinei, a liniştei,pentru a profita de ocazie, pentru a da ultima lovitură de picior, unui neam care, cu adevărat, ar merita calificativul de netrebnic.

Ungurii ar ocupa imediat restul Ardealului.

Iată, d-le Brătianu, la ce ar da naştere, gestul pe care mi-l cereţi să-l fac.

Ar fi, gestul nefericit al unui soldat lipsit de onoare şi al unui om de stat, nu numai inconştient, dar nebun.

Conducătorul nefericit al Franţei şi mai nefericite de azi, a declarat într-o recentă chemare la realitate a unui popor, care a căzut şi el victimă josnică a unei guvernări venale judeo-democratice şi masonice, care are convingerea că

./.

Prezentul dosar conține 85 file și
a fost verificat de Laura Stanciu
19.05.2003
[illegible]